

بەزەم نۇتۇقلىرى

«سەيىد ئەبۇلئەئلامەت مەۋدۇدى (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن) نىڭ 1963 - يىلى
زۇلھەججىنىڭ 5 ە 6 ە 7 - كۈنلىرى ھەرمەدە سۆزلىگەن نۇتۇقلىرى»

”لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ“

”ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن، مانا ھازىرمەن.
ھېچقانداق شىرىكىڭ يوق، ئى ئاللاھ! مانا ھازىرمەن.
ھەقىقەتەنمۇ بارلىق مەدھىيە ۋە ياخشىلىقلار ساڭغا خاستۇر.
پادىشاھلىقتا ھېچقانداق شىرىكىڭ يوقتۇر.“

كامىلجان تەرجىمىسى

بىرىنچى خۇتبە

ھەمدۇسانالاردىن كېيىن:

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم قەدىرلىك مۇسۇلمان قېرىنداشلار، ئاللاھ تائالانىڭ بىزىلەرگە ھەرەمنى زىيارەت قىلىش شەرىپى ئاتا قىلغانلىقى ھەمدە بىزنى بۇ ئۇلۇغ زىمىندا، بولۇپمۇ مۇقەددەس كەبە ۋە مەسجىدى ھەرەمدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان ”آيات پىنات“ (روشەن مۆجىزە، ئالامەتلەر) نى^① كۆرۈشكە مۇيەسسەر قىلغانلىقى ھەقىقەتەنمۇ بىزنىڭ ئىنتايىن بەختلىك كىشىلەردىن ئىكەنلىكىمىزنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ زىمىنغا قەدەم قويغان ھەر قانداق بىر كىشى ئاللاھنىڭ ھەممە ئەتراپتا كۆزگە چېلىقىپ تۇرىدىغان ئەنە شۇ روشەن مۆجىزە، ئالامەتلىرىگە ئەستايىدىل قاراپ، چۈشىنىشكە تىرىشىدىغان بولسا، قەلبى ئىمان نۇرى بىلەن نۇرلانماي قالمايدۇ.

ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار، بۇندىن تۆت مىڭ يىل ئىلگىرى، پۈتۈن ئەتراپى قۇملۇق بىلەن تولغان بۇ تاغلىق رايون ئادەمسىز ۋە گىياھسىز بىر چۆللۈك ئىدى. شۇ چاغدا، ئاللاھنىڭ بىر ھۆرمەتلىك بەندىسى بۇ زىمىندا توت تامىنى قويۇرۇپ، ئۇنى ”ئاللاھنىڭ ئۆيى“ دەپ جاكارلىغان. ھەمدە پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى بۇ يەرگە كېلىپ، ئۇنى تاۋاپ قىلىشقا چاقىرغان. ئەنە شۇ چاقىرىق بىلەن تۆت مىڭ يىلدىن بۇيان ئىنسانلار دۇنيانىڭ ھەممە ئەتراپىدىن ”لەببەيك، لەببەيك“ (ھازىرىمىز، مانا ھازىرىمىز) دېيىشكىنچە تاۋاپ ئۈچۈن ھەرەمگە ئۈزۈلمەي كەلمەكتە. شۇندىن تارتىپ تاكى بۈگۈنگە قەدەر ھەج قىلىنمىغان ياكى كەبىنىڭ ئەتراپى تاۋاپ قىلىنماي قالغان بىرەر

① ئەل ئىبران 97 - ئايەت.

يىلمۇ يوق، بۇ يەردىكى سېھىر كۈچ زادى نېمە؟ ناۋادا بىرەر ئىنسان ئەنە شۇنداق ئۆيىدىن يەنە بىرنى ياساپ، ئۇنى ئالەمشۇمۇل قىبلىگاھقا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن مۇمكىن بولغان ئىمكانلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئىشلىتىپ، سىناپ باقسا ئىدى، ئاندىن ئۇنىڭغا قانچىلىك ئىنساننىڭ كەلگەن - كەلمىگەنلىكىنى كۆرگەن بولاتتى شۇنداقلا ھەرەمنىڭ ئاشۇ تەڭداشسىز سېھىرى كۈچىنىمۇ تونۇپ يېتەلگەن بولاتتى.

مانا بۇلار ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ئىكەنلىكىگە ئوچۇق پاكىتتۇر. شۇنداقلا بۇ كەبىنى ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى ۋە خاھىشى بويىچە بىنا قىلغانلىقىغا، ھەمدە ئاللاھنىڭ بۇيرۇقى بىلەن پۈتۈن دۇنيانى ھەج قىلىشقا چاقىرىلغانلىقىغا ئوچۇق ھۆججەتتۇر. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن مۇقەددەس ھەرەم ۋە ئەنە شۇ مەڭگۈلۈك تارىخىي چاقىرىق شۇ قەدەر جەزىمدارلىققا ئىگە بولغانىكى، نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان كىشىلەر دۇنيانىڭ ھەممە ئەتراپىدىن بەيتۇلاھقا ئۆزۈلمەي تاۋاپقا كەلمەكتە. ئاللاھ تائالا قۇرئان كەرىمدە كەبىنىنى ئورنىنى ئۆزى تەيىنلەپ بەرگەنلىكىنى شۇنداقلا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا خىتاب قىلىپ، پۈتۈن دۇنيا ئىنسانلىرىنى ھەجگە چاقىرىشقا بۇيرىغانلىقىنى بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاأَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمْ هُوَ الْغَايَةُ ۚ إِنَّكُمْ عَلَىٰ ظُلْمٍ مُّبِينٍ﴾

﴿مۇز ۋاقتىدا ئىبراھىمغا بەيتۇلاھنىڭ ئورنىنى تەيىنلەپ بېرىپ «ماڭا ھېچ نەرسىنى شىرىك كەلتۈرمىگىن، تاۋاپ قىلغۇچىلارغا، قىيام قىلغۇچىلارغا، رۇكۇ قىلغۇچىلارغا، سەجىدە قىلغۇچىلارغا مېنىڭ ئۆيۈمنى پاك قىلغىن، كىشىلەرنى ھەجگە

چاقىرىغىنىكى، ئۇلار يىراق - يىراق جايلاردىن پىيادە ۋە تۆگىلەرگە مىنگەن ھالدا كەلسۇن» دېدۇق⁶

ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار، مانا بۇ ئىلاھىي چاقىرىقنىڭ بىرىكىتى بىلەن بۈگۈنكى كۈندە نەچچە يۈز مىڭلىغان ئىنسانلار «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ» (ھازىرمىز ئى ئاللاھ! ھازىرمىز) دېگەن تەلپىيە سادالىرىنى ياڭرىتىپ، سەپ - سەپ بولۇپ بۇ مۇقەددەس زىمىنغا كەلمەكتە ۋە كەبىنىڭ ئەتراپىنى پەرۋانلەر دەك ئايلىماقتا. مانا بۇ سىلەر بەيتۇللاھتا ئوچۇق كۆرىۋاتقان «آيات بىنات»⁷ (رۇشەن مۆجىزە، ئالامەتلەر) نىڭ بىرىدۇر.

ئەمدى يەنە بىر مۆجىزىنىمۇ مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈڭلار. بەيتۇللاھ بىنا قىلىنىۋاتقان چاغدا، ئاللاھ تائالا كەبىنى كىشىلەرنىڭ تەلپۈنىدىغان، جەم بولىدىغان جايغىلا ئەمەس، بەلكى يەنە تىنچلىق ھەم خاتىرجەملىكنىڭ ماكانىغا ئايلاندۇرىدىغانلىقىنى جاكارلاپ: «وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا»⁸ (ئۆز ۋاقتىدا بىز كەبىنى كىشىلەر ئۈچۈن جەم بولىدىغان ئامان جاي قىلىپ بەردۇق) دېگەن ئىدى. بۇ ئېلان جاكارلانغان 4 مىڭ يىلدىن بۇيان بەيتۇللاھ ھەقىقەتەنمۇ تىنچلىق ھەم خاتىرجەملىكنىڭ ماكانى بولۇپ كەلدى. يالغۇز بەيتۇللاھلا ئەمەس بەلكى بەيتۇللاھ جايلاشقان بۇ مەككە شەھىرىمۇ تىنچ - ئامانلىق شەھىرىگە ئايلاندى. ھەتتا مەككە شەھىرىنىڭ نەچچە كىلومېتىرغا سوزۇلغان سىرتقى ئەتراپىمۇ تىنچسىزلىققا يول قويۇلمايدىغان مۇقەددەس ھەرمەگە ئايلاندى. بۈگۈنكى دۇنيانىڭ ھەر قانداق بىر يىرىدە ھەرمەدەك شان - شەرەپكە سازاۋەر بىرەر كۆۋلدارات مېتىرىيەنمۇ تاپقىلى بولمايدۇ.

⁶ سۇرە ھەج 26 - 27 - ئايەت

⁷ سۇرە بەقەرە 125 - ئايەت.

يالغۇز بۈگۈنكى دۇنيادىلا ئەمەس بەلكى بۇندىن ئىلگىرىكى ئىنسانىيەت تارىخىدىمۇ (تىنچلىقنى ساقلاش جەھەتتىن) بەيتۇلاھقا ئوخشاش ھۆرمەتلەنگەن ئىككىنچى بىر جاينى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ. ئۇنىڭ نەقەدەر ئېھتىرامغا ئىگە ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدىغان يەنە بىر رىئال پاكىت شۇكى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىدىن تاكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىغا كەلگەنگە قەدەر بولغان 2500 يىل جەريانىدا ئەرەبلەر قانۇن - تۈزۈم، قائىدە - پىرىنسىپ ۋە مۇنتىزىم ھاكىمىيەت دېگەنلەردىن پۈتۈنلەي مەھرۇم ھالدا ھايات كەچۈرۈپ كەلگەن بولۇپ، ھەممە ئەتراپنى قالايمىقانچىلىق بۇلاڭ - تالاڭ، قانلىق ئۇرۇشلار قاپلاپ كەتكەن ئىدى. ھېچكىممۇ ئۆزىنىڭ جېنى، مال - مۈلكى ۋە ئىززەت - ئابرويىنىڭ بىخەتەرلىكىدىن خاتىرجەم بولالمايتتى. ئەمما ئەنە شۇ 25 ئەسىر داۋامىدا پۈتكۈل ئەرەب زېمىنىدا پەقەت مانا مۇشۇ ھەرەملا مۇكەممەل ئامانلىق ماكانى بولۇپ ساقلىنىپ كەلدى. بۇ جەرياندا ئەرەبلەرنىڭ يىل - يىلاپ بىر - بىرى بىلەن توختىماي ئۇرۇش قىلىپمۇ قانماي، ئۆز ئىنتىقاملىرىنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا مىراس قالدۇرۇپ كېتىدىغان ئۇرۇش خۇمار جاھىل قەبىلىلىرى ھەرقانداق چاغدا ھەرەم دائىرىسى ئىچىگە كىرگەن ھامانلا تىنچلىنىپ قالاتتى. ھەتتا ئۆز دادىسىنىڭ قاتلىنى ئۇچراتقان كىشىمۇ ھەرەم دائىرىسى ئىچىدە ئىنتىقام ئېلىشقا پېتىنالمىتتى. مانا بۇلار ئاللاھنىڭ بۇ پاك زېمىننى ھەقىقەتەنمۇ تىنچلىق ماكانىغا ئايلاندۇرغانلىقىنىڭ نەتىجىسىدۇر. قالايمىقانچىلىققا تولغان بۇ 2500 يىل جەريانىدا، ئاللاھ تائالانىڭ تەڭداشسىز قۇدرىتى ۋە ﴿وَمِنْ دَخَلُهُ كَانَ آمِنًا﴾^۹ ﴿كىمكى بەيتۇلاھقا كىرسە ئەمىن بولىدۇ﴾ دېگەن پەرمانىنىڭ بەرىكىتىدىن باشقا

ھەر قانداق بىر كۈچ ھەرەمنى ئۇنداق تىنچ ساقلاپ قالمايتتى. ئاللاھ تائالا قۇرەيش كۇفۇرلىرىنى مانا بۇ مۆجىزە تەرەپكە ئاللاھىدە دىققەت قىلىشقا ئۇندەپ قۇرئان كەرىمدە:

﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾

﴿ئۇلار (يەنى مۇشرىكلار) كۆرمەمدۇكى، بىز ھەرەمنى ئامان (جاي) قىلدۇق، ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ ئەتراپىدىكى كىشىلەر ئەسىر ئېلىنىۋاتىدۇ ۋە ئۆلتۈرۈلىۋاتىدۇ﴾^۹ دېگەن ئىدى.

ھەر قانداق بىر كىشى بۇ مۇقەددەس زېمىندا، ئەرەبلەرنىڭ يىراق تارىخىغا نەزەر سالىدىغان بولسا، تېخىمۇ قالتىس بىر مۆجىزىنى كۆرۈپ يېتەلەيدۇ. ئۇ بولسىمۇ، ئەرەبلەرنىڭ مىللىتى ۋە تىلىنىڭ ئەسلىي ھالىتى بىلەن ساقلىنىپ قېلىشىدا بەيتۇللاھنىڭ ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغانلىقىدۇر. دۇنيانىڭ ھەر قانداق يېرىدىن يەر كۆلىمى ئەرەب زېمىنىدەك كەڭ، پۇقرالىرىنىڭ ھەممىسى ئوخشاش بىر تىللىق، ھەتتا 4000 يىل جەرياندىمۇ بىرلا تىلنى ئۆزگەرتەستىن قوللىنىپ كەلگەن بىرەر زېمىن، بىرەر مىللەت ياكى دۆلەتنى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ، چۈنكى بۇنچە ئۇزۇن تارىخ جەريانىدا تىللار ئۆزلۈكسىز ئۆزگىرىپ ماڭىدۇ. ئۇنچىلىك كەڭرى زېمىنغا يەرلەشكەن خەلقلەر ئارىسىدا بىر ئەمەس نەچچە ئونلىغان تىللار بارلىققا كېلىدۇ، يەنە كېلىپ نەچچە مىڭ يىلغا قەدەر قەبىلىۋازلىق، تەپرىقچىلىق ۋە ئىچكى ئۇرۇشلار داۋام قىلغان بۇنداق كەڭ زېمىندا ئۇنداق تىل بىرلىكى ۋە مىللىي بىرلىكنىڭ ساقلىنىپ قېلىشى ئەقىلنى ھەيرەتتە قالدۇرىدىغان ئاجايىپ مۆجىزە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئاشۇنداق مۆجىزىنىڭ بۇ زېمىندا ۋۇجۇدقا چىقىشىغا ئاللاھنىڭ قۇدرىتى بىلەن ھەرەمدە ئۆتكۈزۈلىدىغان مانا بۇ

^۹ سۈرە ئەنكبۇت 67 - ئايەت

ھەج پائالىيىتى سەۋەبىچى بولغان. بۇنىڭ جەريانىنى قىسقىچە قىلىپ مۇنداق چۈشەندۈرۈشكە بولىدۇ.

ئاللاھ تائالا كەبىنى كىشىلەرنىڭ تەلپۈنىدىغان ھەم جەم بولىدىغان ماكانغا ئايلاندۇرۇپ، كىشىلەرنى ھەجگە چاقىرىق قىلىشقا ھەزرىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنى بۇيرىغان ۋاقتىدا، ھەر يىلنىڭ 4 ئېيىنى (يەنى، زۇلقەدە، زۇلھەججە، مۇھەررەم، ۋە رەجەب ئايلىرىنى) ھارام ئاي قىلىپ بەلگىلىگەن ھەم بۇ ئايلاردا ئۇرۇش قىلماسلىق ھەج ۋە ئۆمرە ئۈچۈن كېلىدىغان ھاجىلارغا شۇنداقلا قۇربانلىق ئۈچۈن ئېلىپ كېلىنىدىغان ئۇلارغا چىقىلماسلىق تەكىتلەنگەن ئىدى. قولىدا ھېچقانداق ھۆكۈمرانلىق ھوقوقى، ئەسكىرى كۈچى ۋە قانۇن ئىجراچىلىرى بولمىغان ئاددى بىر بەندىنىڭ تىلى ئارقىلىق جاكارلانغان بۇ ھۆكۈم ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھ تائالانىڭ تەڭداشسىز قۇدرىتى ۋە ھىمايىسى ئاستىدا ئەنە شۇنداق ئەمەللىشىپ، پۈتكۈل ئەربەلەرنى ئەۋلادتىن، ئەۋلادىچە ئۆزىگە ئەگەشتۈرۈپ كەلمەكتە. ئەنە شۇ ھۆكۈمنىڭ بەرىكىتى بىلەن بۇزىمىن يىلدا تۆت ئاي تىنچلىققا ئىگە بولاتتى. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كارىۋانلار تەرەپ - تەرەپتىن بەيتۇلاھقا توپىلىشاتتى. ھەر قايسى قەبىلە كىشىلىرى ئۆز ئارا ئۇچرىشاتتى. ئەر كىن سودا - ئالاقە قىلىشاتتى. بۇ جەرياندا ھەر خىل پائالىيەتلەر ئېلىپ بېرىلىپ، ئەدەبىي، ئىلمىي سەھىپىلەر ئۇيۇشتۇرۇلاتتى. مانا بۇ ئىجتىمائىي مۇھىت ئەربەلەردىكى مىللىي بىرلىك تۇيغۇسىنىڭ ھاياتى كۈچىنى ساقلاپ قالالغان، ئەرەب تىلىنى، ئەنئەنە، ئورۇپ - ئادەتلىرىنى جۈملىدىن ئەرەب مىللىتىنى ئۆزگىرىپ كېتىشتىن قوغداپ قالالغان. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى دەل مۇشۇ كەبىنىڭ كارامىتى ۋە تۆھپىسى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. كەبە بولغانلىقى ئۈچۈنلا بىر مىللەت يوقىلىپ كېتىشتىن، بىر تىل

ئۆزگۈرۈپ كېتىشتىن ساقلىنىپ، جەمئىيەتتە ئوخشاشلا بىر تىل ۋە ئوخشاشلا بىر خىل مەدەنىيەت (ھازارەت) دەۋر سۈرەلىگەن. ئەگەر كەبە بولمىغان، جۈملىدىن بۇ ھەج پائالىيىتى بولمىغان بولسا، نەچچە مىڭ يىل داۋاملاشقان قالايمىقانچىلىق ۋە ئىچكى نىزالار ئەرەب مىللىتىنى، مەدەنىيىتىنى شۇنداقلا ئەرەب تىلىنى ئاللىبۇرۇن يوقىتىپ تاشلىغان بولاتتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ شەھەر، يېزا تۇرماق بىرەر جانلىقمۇ ياشىمايدىغان بۇ جايدا ئۆز ئايالى ۋە بالىسىنى تاشلاپ كىتىش ئالدىدا :

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾

﴿پەرۋەردىگارمىز! مەن ئەۋلادىمنىڭ بىر قىسمىنى سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنسىز بىر ۋادىغا ناماز ئوقۇسۇن ئۈچۈن ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارمىز! كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن، ئۇلارنىڭ شۈكۈر قىلىشى ئۈچۈن تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۇلارغا رىزق قىلىپ بەرگىن﴾^۹ دەپ قىلغان دۇئاسىمۇ ئاللاھدە پىكىر يۈرگۈزۈشكە تېگىشلىك مۆجىزە بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

مانا قاراڭلار، بۇ دۇئانىڭ ھەر بىر سۆزى تولۇق ئىجابەت بولۇپ، بەيتۇللاھنىڭ ئەتراپىدا بۇ مەككە شەھىرى بارلىققا كەلدى. ھەج پائالىيىتى بۇ شەھەرنى پۈتكۈل ئەرەب دىيارىنىڭ مەركىزىگە ئايلاندۇردى. ئەرەبلەرنىڭ سودا كارۋانلىرى دۇنيانىڭ ھەممە جايلىرىدىن بۇ يەرگە كېلىدىغان ۋە بۇ يەردىن ئۆتىدىغان بولدى. ئىسلام كىلىشتىن قانچە ئەسىر ئىلگىرى بۇ شەھەر سودا بازىسىغا ئايلانغان ئىدى. دۇنيادىكى تۈرلۈك ماللارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك بۇ يەرگە كەلتۈرۈلەتتى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ دۇنيادىكى

^۹ سۈرە ئىبراھىم 37 - ئايەت

ھەر قانداق بىر نەرسىنىڭ بۇ يەردە تېپىلىدىغانلىقىنى كۆرەلەيسىلەر. ئاللاھ تائالا دەل مۇشۇ ھەقتە:

﴿وَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجَبَىٰ إِلَيْهِ تَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِن لَّدُنَّا﴾

«بىز مەككە ئەھلىنى ئامانلىققا تولغان ھەرەمگە يەرلەشتۈرمىدۇقمۇ؟ ھەرەمگە ھەر تۈرلۈك مېۋىلەرنىڭ ھەممىسى كەلتۈرىلىدۇ، (بۇ) بىزنىڭ دەرگاھىمىزدىن چۈشۈرۈلگەن رىزىقتۇر،»^① دېگەن ئىدى.

قېرىنداشلار، ئاللاھ تائالانىڭ ئەسلىدىلا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئوغلى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىش مەقسىتى بولغاچقا ئەرەب مىللىتىگە ھەم ئەرەب تىلىغا ئەنە شۇنداق ئۇلۇغ مەرھەمەتلەرنى قىلغان. قۇرئان كەرىم بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: -

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

«ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم بىلەن ئىسمائىل كەينىڭ ئۇلىنى قوبۇرۇۋېتىپ: «پەرۋەردىگارىمىز! بىزنىڭ بۇ خىزمىتىمىزنى قوبۇل قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن ھەممىنى ئاڭلاپ تۇرغۇچى ۋە بىلىپ تۇرغۇچىسەن.

پەرۋەردىگارىمىز! ئىككىمىزنى ئۆزۈڭگە ئىتائەتمەن قىلغىن، بىزنىڭ ئەۋلادلىرىمىزدىنمۇ ئۆزۈڭگە ئىتائەتمەن ئۈمەت چىقارغىن، بىزگە ھەججىمىزنىڭ

قائىدىلىرىنى بىلدۈرگىن، تەۋبىمىزنى قوبۇل قىلغىن، چۈنكى سەن تەۋبىنى ناھايىتى قوبۇل قىلغۇچىسەن، ناھايىتى مەھربانەن.

پەرۋەردىگارىمىز! ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ئايەتلىرىڭنى ئۇلارغا تىلاۋەت قىلىپ بېرىدىغان، ئۇلارغا كىتابىڭدىن ۋە ھېكمەتتىن تەلىم بېرىدىغان، ئۇلارنى (مۇشركلىك ۋە گۇناھكارلىقتىن) پاك قىلىدىغان بىر پەيغەمبەر ئەۋەتكىن، ھەقىقەتەن سەن غالىبەن ۋە ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچىسەن» دېدى ﴿۹﴾

ئاللاھ تائالا بۇ دۇئانى ئىجابەت قىلىش ئۈچۈنلا ئەرەب مىللىتىنى ۋە ئەرەب تىلىنى ئۆز پىتى ساقلاپ قىلىشقا ئاللاھدە ئېتىبار بەرگەن. ئىبراھىم ۋە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالاملارنىڭ مەزكۇر دۇئاسىنىڭ ئىجابەت بولۇشى نەتىجىسىدە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ مەككە شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەنلىكى ھەمدە قىيامەتكە قەدەر تەۋھىد (يەنى، ئاللاھنىڭ بىرلىكى) نىڭ بايراقدارى بولغان ئۈمىدە تىنىشۇمۇ مۇشۇ يەردە يېتىشتۈرۈلگەنلىكى دەل ئاللاھ تائالانىڭ روشەن مۆجىزە، ئالامەتلىرىنىڭ ئىكەنلىكى كاتتىراقى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام بىرىنچى بولۇپ مەككە شەھىرىدە يەنى، بۇ سەفا تېغىدا تۇرۇپ، پۈتكۈل قۇرەيش قەبىلە ئەزالىرىنى بىر - بىرلەپ ئىسمى بىلەن تۇۋلاپ، ھېچقانداق شېرىكى يوق ئاللاھقا ئىمان ئېيتىشقا چاقىرىغان. شۇ چاغدا مەككىنىڭ كاتتىباشلىرى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىنى باستۇرۇش ئۈچۈن جان - جەھلى بىلەن قارشىلىق كۆرسەتكەن. مانا بۇ مۇقەددەس زېمىن، مانا بۇ ئەبۇ قەيس تېغى، مەككىنىڭ مانا بۇ ئېگىز - پەس دۆڭلىرىنىڭ، ھەممىسى ئۇلارنىڭ 13 يىل جەريانىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋە ساھابە كەرەملەرگە سالغان جەبىر - زۇلۇملىرىغا گۇۋاھ! پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ چاقىرىقىنى يەرگە

ئۇرماقچى بولۇپ، قىلمىغان رەزىللىكلىرى قالمىغانلار ئاخىرى ئۆزلىرى يەرگە ئۇرۇلدى. مانا بۈگۈن شۇنى كۆرۈپ قويۇڭلاركى، بۇ يەردە ئەبۇجەھىل بىلەن ئەبۇلەھبەنىڭ ئىسمىنى تلغا ئالدىدىغان بىرمۇ ئادەمنى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ، ئەكسىچە كۈنگە بەش نۆۋەت ھەرەم مۇنارىدىن «أشهد أن محمداً رسول الله» «گۆۋاھلىق بىرىمەنكى، ھەقىقەتەن مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرىدۇر» دېگەن ئەزان ساداسى ياڭرايدۇ.

مەككىنىڭ ھەممىلا يېرىدە مۇسۇلمانلارغا ھېسابسىز زۇلۇم سېلىنىۋاتقان ئاشۇ مەزگىللەردە، كەبىنىڭ تۈۋىدە ھەزرىتى خەبىباب بىن ئەرەت رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا: «ئى رەسۇلۇللاھ! زۇلۇم چەكتىن ئاشتى. ئەمدى بىر دۇئا قىلغان بولسلا؟ دەپ تەلەپ قىلغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا جاۋابەن: «بىر كۈنى چوقۇم ئىشقا ئاشىدۇ، شۇنداق بىر كۈنلەر كېلىدۇكى، كىشىلەر "سەنئە" (يەمەننىڭ پايتەختى) دىن "ھەزرىمەۋت" قىچە ھېچنەمىدىن قورقماي، خاتىرجەم سەپەر قىلىدىغان بولىدۇ. ئەمما سىلەر ئالدىراپ كىتىۋاتىسىلەر» دېگەن ئىدى.

ئارىدىن بىر نەچچە يىل ئۆتمەيلا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ سۆزى رىئاللىققا ئايلىنىپ، ئىسلام ھاكىمىيىتى پۈتكۈل ئەرەب دىيارىدا تىنچ ئامانلىقنى ئىشقا ئاشۇردى.

بىر قېتىم پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن بەيتۇللاھقا كېرىپ كەبىنىڭ باشقۇرغۇچىسى ئوسمان ئىبنى تەلھەدىن ئاچقۇچ سورىغاندا، ئۇ يالغۇز رەت قىلىپلا قالماستىن يەنە ناھايىتىمۇ قۇپال سۆزلەرنى قىلغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭ گەپلىرىنى تەمكىنلىك بىلەن تولۇق ئاڭلىغاندىن كېيىن

ئۇنىڭغا: - ئى ئوسمان! سەن چوقۇم بىر كۈنى بۇ ئاچقۇچنىڭ مېنىڭ قولىمدا بولىدىغانلىقىنى ھەمدە كىمگە بېرىشمۇ مېنىڭ ئىختىيارىمدا بولىدىغانلىقىنى كۆرۈپ قالسىن» دېگەن ئىدى.

ئوسمان: ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇ كۈن قۇرۇش ئەھلىگە نىسبەتەن ھالاكەت ھەم خارلىققا تولغان كۈن بولىدۇ» دەپ جاۋاب بەرگىنىدە، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ياق، ئۇ كۈن قۇرۇش ئەھلىگە نىسبەتەن شان - شەرەپ قازانغان كۈن بولىدۇ» دېگەن ئىدى.

بۇ سۆزۈمۇ رىئاللىققا ئايلىنىدى. ئارىدىن 10 يىل ئۆتە - ئۆتمەيلا مەككە مۇكەررىمە فەتىھ قىلىنغان كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئوسمان ئىبنى تەلھەنى كەبىنىڭ ئاچقۇچىنى تاپشۇرۇشقا بۇيرۇدى. ئوسمان ئىبنى تەلھە ئىتائەتمەنلىك بىلەن ئاچقۇچنى دەرھال تاپشۇردى. شۇ چاغدا ھەزرىتى ئابباس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئاچقۇچ تۇتۇش ۋەزىپىسىنى بەنى ھاشىم قەبىلىسىگە تاپشۇرۇشنى قاتتىق ئىلتىماس قىلغان بولسىمۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام يەنىلا ئوسمان ئىبنى تەلھەگە تاپشۇرۇپ: «خذوها خالدة تالدة لا ينزعهما منكم الا ظالم» «بۇنى مەڭگۈلۈك ئۈچۈن ئېلىڭلار. زالىمدىن باشقا ھېچ كىشى ئۇنى سىلەردىن تارتىۋالمايدۇ» دېگەن ئىدى. بۇ سۆزۈمۇ تولۇق رىئاللىققا ئايلىنىپ، بۈگۈنگە قەدەر كەبىنىڭ ئاچقۇچى ئەنە شۇ جەمەت ئەۋلادلىرىنىڭ باشقۇرىشىدا داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

ئىسلامنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككە خەلقىگە

«...» دېگەن سۆزنى بىر كەلىمىنى

ئاراڭلاردا ئوتتۇرىغا قويماقچىمەنكى، ئەگەر ئۇنىڭغا ئەگەشەڭلار بارلىق ئەرەبلەر ھەتتا ئەجەملەرمۇ سىلەرگە ئىتائەت قىلىدىغان بولىدۇ» دېگەن ئىدى. شۇ چاغدا قۇرۇش

ئەھلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى "يالغان ئېيتىۋاتىدۇ" دەپ ئويلاپلا قالماستىن بەلكى يەنە «ئەگەر ئۇ سۆزگە ئەگىشىدىغان بولساق پۈتكۈل ئەرەب پارچىلىنىپ تۈگىشىدۇ، بىزنىڭ بىرەر دۆلىتىمىز بولۇشى ئۇياقتا ھەتتا مەۋجۇتلىقىمىزمۇ ئۆزىنى ساقلاپ قالالمايدۇ» دېيىشكەن ئىدى. ئۇلار «ئەگەر بىز بۇ كۆرسەتمىگە ئەگىشىدىغان بولساق، ئۆز ئورنىمىزدىن يۇلۇپ تاشلىنىمىز» دېيىشەتتى. ئەمما ئاقىۋەتتە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك ئېغىزىدىن چىققان ھەر بىر سۆز ئەمەلىيەتكە ئايلىنىدى. ئاشۇ سۆزنى ئۆز قۇلقى بىلەن ئاڭلىغانلار ئۇزۇنغا بارمايلا پۈتكۈل ئەرەب ھەم ئەجەملەرگە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ئىسلام خەلىپىلىكىنى شۇنداقلا ئۆز ئىچىدىن (يەنى قۇرەيش ئەھلىدىن) بولغان خەلىپىلەرنىڭ رەھبەرلىكى ئاستىدىكى ئاشۇ ئۇلۇغ سەلتەنەتنى ئۆز كۆزلىرى بىلەن كۆرۈشتى.

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دەۋرىدىن تاكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ زامانىسىغىچە كەبە پەقەت ئەرەبلەرنىڭلا جەم بولىدىغان مەركىزى ئىدى. يالغۇز ئەرەب خەلقىلا ھەج قىلغىلى كېلەتتى. ئەمما ئاللاھ تائالا ئۆزىنىڭ ئاخىرقى پەيغەمبىرى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇبارەك تىلى ئارقىلىق «**حيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطرة**» «قەيەردە بولماڭلار نامازدا كەبە تەرەپكە يۈزلىنىڭلار» دېگەن ھۆكۈم بىلەن بىرگە «**ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا**». «بەيتۇلاھنى ھەج قىلىش ئۇنىڭغا يېتىپ كېلىشكە قادىر بولالايدىغان كىشىلەر ئۈستىدىكى ئاللاھنىڭ ھەققى» دېگەن ھۆكۈمنى ئېلان قىلىشى بىلەن كەبە پۈتكۈل دۇنيانىڭ قىبلىگاھى ھەم مەركىزىگە ئايلىنىدى. مانا ھازىرقى دۇنيادا كەبە تەرەپكە يۈزلىنىپ ناماز ئوقۇمايدىغان، شېرىكىسىز ئاللاھقا ئىشىنىدىغانلار ھەج ئۈچۈن كېلىشنى خالىمايدىغان بىر مۇرابىون يوق.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاشۇ ھۆكۈمنى ئېلان قىلغان چاغدا ئىسلامنىڭ نوپۇزى پەقەت مەدىنە ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بەلگىلىك رايونلار ئىچىدىلا كۈچكە ئىگە ئىدى. ئۇ چاغدا ھېچكىممۇ بۇ ھۆكۈمنىڭ پۈتكۈل يەرشارىدا بۇ قەدەر كەڭ دائىرىدە ئەمەلىيلەشەلمىگەنلىكىنى، مىليونلىغان كىشىلەرنىڭ ھازىرقىدەك بىرلا ۋاقىتتا ئۆزلىكىدىن بۇ جايغا توپلىشىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايتتى. قىسقىسى ھەرەمگە ئەنە شۇنداق جەلبىكارلىقنى شۇنداقلا ھەممە توپلىنىشقا ئىنتىلىدىغان مەركەزلىكىنى ئاتا قىلغان ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى ئاللاھنىڭ تەڭداشسىز قۇدرىتىدۇر.

ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار، مېنىڭ يۇقىرىدا سىلەرگە بايان قىلىپ ئۆتكەنلىرىم ئاللاھ تائالانىڭ ساناپ تۈگەتكىسىز مۆجىزە، ئالامەتلىرىنىڭ ئازغىنە بىر قىسمى. ئاللاھ سىلەرنى بۇ زېمىنغا زىيارەتكە كېلىشكە مۇيەسسەر قىلغان بۇ سائادەتلىك پۇرسەتتىن تولۇق مەنپەئەتلىنىپ، ئۆز ۋەتىنىڭلارغا تېخىمۇ پۇختا، چوڭقۇر ئىمان بىلەن قايتىشىڭلارنى ئۈمىد قىلىمەن. بۇ يەردە بىزگە كۆرۈنۈپ تۇرغان مەزكۇر ئالامەتلەر قەلبىمىزنى «كەبە ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھنىڭ ئۆيى. ئۇنى بىنا قىلغان ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى، ھەمدە بۇ كەبىنى شېرىكچىلىك ۋە بۇتپەرەسلىك نىجاسەتلىرىدىن مەڭگۈلۈككە تازىلاپ، پۈتكۈل دۇنيا ئۈچۈن تەۋھىد (ئاللاھنىڭ بىرلىكى) نىڭ ھەممە تەلپۈنىدىغان مەركىزىگە ۋە قىبلىگاھىغا ئايلاندۇرغان مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھنىڭ پەيغەمبىرى ۋە ئەلچىسى» دېگەن تەۋرەنمەس ئىشەنچ ۋە ئىمانغا تولدۇرۇۋېتىشكە پۈتۈنلەي يېتەرلىك.

ئىككىنچى خۇتبە

ھەمدۇسانالاردىن كېيىن:

ئەسسالام ئەلەيكۇم ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار! ھەر قانداق ئىبادەتنىڭ زاھىرى ھەم باتىنى بولىدۇ. ”زاھىرى“ دېگىنىمىز، ئىبادەتنى ئادا قىلىش ئۈچۈن بەلگىلەنگەن تاشقى ھەرىكەت شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. ”باتىنى“ دېگىنىمىز، ئەنە شۇ ھەرىكەت شەكلىگە مۇجەسسەملەشكەن ھەم ئەشۇ شەكىل ئارقىلىق ئىپادىلەش مەقسەت قىلىنغان ئىچكى مەنا ۋە مۇددىئانى كۆرسىتىدۇ.

مەسىلەن: نامازنىڭ زاھىرى دېگىنىمىزدە، قىبلىگە يۈزلىنىش، رۇكۇ قىلىش، سەجدە قىلىش، ئولتۇرۇش، قوپۇش... قاتارلىق سىرتقى شەكىللىرى كۆزدە تۇتۇلغان بولىدۇ. ئەسلىدە نامازنىڭ بۇ سىرتقى شەكىللىرى پەرۋەردىگارنىڭ ھوزۇرىدا كىبىرلىك ۋە مەنمەنلىكنى تاشلاپ، بەندىچىلىكنى ئىزھار قىلىش، ئاللاھنىڭ بۈيۈكلىكىنى ھەمدە ئۆزىنىڭ نەقەدەر ئاجىزلىغىنى ئېتىراپ قىلىش، بىلەن بىرگە ئېغىزى ئارقىلىق تەلەپ، مۇددىئالىرىنى بايان قىلىش، قاتارلىق مەنلەرنى ئىپادىلەشنى مەقسەت قىلىدۇ. مانا بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا، ھەر قانداق بىر كىشى نامازنىڭ زاھىرى شەكىللىرىنى ئەھكامغا ئۇيغۇن تولۇق ئادا قىلسىلا، ئۇ نامازنىڭ قانۇنلۇق شەرتلىرىنى ئادا قىلغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ھېچكىممۇ ئۇ كىشىنى نامازنى ئادا قىلمىدى، پەرزى ئادا تاپمىدى، دېيەلمەيدۇ. ئەمما ئازراقلا ئويلىنىپ باقىدىغان بولساڭلار، شۇنى ئۆزلۈكسىز ھېس قىلماي تۇرالمايسىلەركى، ئېغىزىدا ئوقۇلىۋاتقان زىكىر، تەسبىھلەرنىڭ مەنلىرىنى بىلىپ تۇرىدىغان، ھەر بىر ھەرىكەتنى روھىي ماھىيىتى بىلەن چۈشىنىپ ئادا قىلىدىغان ئادەملا نامازنىڭ مەنپەئەتىگە ئېرىشەلەيدۇ.

ھەج قىلىشمۇ خۇددى شۇنىڭغا ئوخشايدۇ. ھەج ئۈچۈن بەلگىلەنگەن ئۆسۈل، قائىدىلەر مەيلى چۈشۈنۈپ ئورۇندالسۇن ياكى چۈشىنىلمەي ئورۇندالسۇن، ھەر ھالدا قىلغان ھەج ئادا تاپقان بولىدۇ. ئۈستىڭلاردىكى پەرزىمۇ ساقىت بولغان بولىدۇ. ناۋادا ھەجنىڭ بۇ تاشقى پائالىيەت شەكلىنىڭ ھەر بىر تۈرىگە مۇجەسسەملەشكەن ئىچكى مەنىلىرىنى ياخشى چۈشىنىپ، ھەج پائالىيەتلىرىنى داۋام قىلىش جەريانىدا قىلىۋاتقان ھەر بىر ئەمەلنىڭ مەقسىتى ۋە غايىسىنىمۇ ئاللاھىدە كۆزدە تۇتۇدىغان بولساڭلار، ئۇ چاغدا ھەج قىلىشنىڭ مەقسىتى كامالەتكە يەتكەن بولىدۇ، شۇنداقلا قىلغان ھەجىڭلارمۇ ھېسابسىز پايدا - مەنپەئەتلەرگە ئېرىشكەن بولىدۇ. شۇڭلاشقا بۈگۈن ھەج پائالىيىتىنىڭ ھەر بىر ئەمەلىي ئۆز ئىچىگە ئالغان ماھىيەت، مەنىلەر ئۈستىدە ئاددى قىلىپ توختالماقچىمەن.

ئېھرامغا كىرىش

ئېھرامغا كىرىش ھەج پائالىيەتلىرى ئىچىدىكى تۇنجى ئەمەل بولۇپ، سىرتتىن كەلگەن ھەرقانداق بىر ھاجى كىيىم - كىچەكلىرىنى سېلىپ تاشلاپ، تاكى ئېھرامغا كىرىمىگەچە مىقاتتىن ئۆتسە بولمايدۇ. شۇنىڭدەك مەككىدىن ھەجگە نىيەت قىلغان كىشىمۇ ئالدى بىلەن كىيىم ئالماشتۇرۇپ، ئېھرامغا كىرىشى لازىم. ئېھراملىق ئىككى پارچە رەختتىن ئىبارەت ناھايىتىمۇ غەربانە كىيىم بولۇپ، بىر پارچىسىنى مۇرمىزگە تاشلاپ يەنە بىر پارچىسىنى بەلنىڭ ئاستىغا ئورنىتىمىز. بېشىمىز ئوچۇق قالىدۇ. مانا بۇلار ئېھرام ئوراشنىڭ زاھىرى شەكلى. ناۋادا ئازراقلا تەپەككۈر قىلىدىغان بولساق، بۇ كىچىككىنە ئەمەلنىڭ قانچىلىك كاتتا مەنەلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

ئارىمىزدا ئۇچىسىغا كىيىۋالغان تون، كىمخاپ، فورمىلار بىلەن ئۆزىنى ئەسلىدىكى سالاھىيىتىدىن ئۈستۈن چاغلىمايدىغان ئادەم يوق دېيەرلىك. شۇڭلاشقا ئاللاھ تائالا ھەج باشلىنىشتىن ئىلگىرى ئەنە شۇ تون، كىمخاپ، فورمىلىرىمىزنىڭ ئورنىغا ئېھرام باغلاتقۇزۇپ: - سەن دېگەن بەندە، ئەگەر مېنىڭ ھوزۇرۇمغا كېلىمەن دەيدىكەن سەن چوقۇم بەندىلىك سالاھىيىتىڭ بىلەنلا كېلىشىڭ لازىم، سېنىڭ پادىشاھ، ۋەزىر، رەئىس، مىنىستىر، گېنېرال، مەيلى نېمە بولۇشىڭدىن قەتئىي نەزەر، مېنىڭ ئالدىمدىكى سالاھىيىتىڭ پەقەتلا بىر بەندە» دېگەنلەرنى ھېس قىلىدۇرۇشنى ئىرادە قىلىدۇ. دېمەك، ئېھرام ئىنساننىڭ بارلىق شانۇ - شەۋكەت، ھوقۇق، ئىمتىيازلىرىنى يوقىتىپ تاشلاپ، ئىنساننى ھەقىقىي بەندىلىك ماقامىغا يەتكۈزىدۇ. مۆتىۋەر، كاتتا ئەربابلارنىمۇ ئادەتتىكى پۇقرالارنىڭ سېپىگە ئەكەلپ تېزىدۇ. ئېھرام ھالىتىدە ھاجىلار توپىغا نەزەر سالىدىغان بولساڭلار، كىم خار، كىم ئەزىز، كىم باي، كىم غىرىپ،

كىم ھاكىم، كىم مەھكۇم پەرق ئەتكىلى بولمايدۇ، ھەممەيلەن ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا يىغىلغان غېرىپلارغا ئوخشايدۇ. ئېھرام ئەنە شۇنداق ئىجتىمائىي پەرقلەرنى باراۋەرلەشتۈرۈش بىلەن بىرگە مۇسۇلمانلاردىكى ئىرقىي ۋە جۇغراپىيىۋىي پەرقلەرنىمۇ يوقىتىپ تاشلايدۇ، دۇنيادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەردىن كېلىۋاتقان ھاجىلار ھەر خىل مىللىي كىيىملىرىنى كىيىشىپ ھەجگە ئاتلىنىدۇ، ئەمما ئىسلام مەركىزىگە ئازلا قالغان "مىقات" دېگەن بەلگىلەنگەن رايونغا كەلگەندە، ئۇلارنىڭ بارلىق مىللىي كىيىملىرى سالدۇرۇپ تاشلىنىدۇ، ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا ھازىر بولغان ۋاقىتتا "مۇسۇلمان، ئىنسان" دېگەندىن باشقا سالاھىيىتىنىڭ بولماسلىقى ئۈچۈن ئېھرامدىن ئىبارەت بىر خىللا كىيىم كىيىدۇرىلىدۇ. مۇسۇلمانلار ئارىسىدا "ھەممەيلەن ئوخشاشلا بىر مىللەت" بولۇشتەك بىرلىك تۇيغۇسىنى پەيدا قىلىش ئۈچۈن بەلكىم بونىڭدىنمۇ ئۈنۈملۈك ئىككىنچى بىر تەدبىر بولمىسا كېرەك. كۆز ئالدىڭلاردا ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئەشۇ مىخ - مىخ ھاجىلار توپىغا قارايدىغان بولساڭلار، ئېھرامنىڭ خاسىيىتى بىلەن گويىكى ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا بىر پۇقرا، ئوخشاشلا بىر مىللەتتەك كۆرىنىپ، ئىرقىي، جۇغراپىيىۋىي پەرىقلەر كۆزدىن يوقىلىدۇ.

ئېھرام باغلاش ئىنسانلارنى ھايۋانىي خۇسۇسىيەتلەردىن يىراقلاشتۇرۇپ، پەرىشتىلەرنىڭ ماقامىغا يېقىنلاشتۇرىدۇ، ئېھرامدا تۇرغان ئىنسان بىرەر تال چۈشنىمۇ ئۆلتۈرەلمەيدۇ، ئۆزىنىڭ بىرەر تال مويىنىمۇ يۇلمايدۇ، ئوۋ ئوۋلاش ئۇياقتا تۇرسۇن، باشقىلارنىڭ ئوۋ ئوۋلىشىغىمۇ يارىدەملىشەلمەيدۇ. گىرىم، زىبۇننەت بويۇملىرىنى ئىشلىتىشمۇ چەكلىنىدۇ. ھەتتا ئۆز نىكاھىدىكى ھالال ھېسابلىنىدىغان ئايالى بىلەن يېقىنچىلىق قىلىش ئېھراملىق ھالەتتە ھارام ھېسابلىنىدۇ. ئايالغا شەھۋانىي تۇيغۇلىرىنى ئىزھار قىلىشمۇ قەتئىي چەكلىنىدۇ. شەھۋانىي سۆزلەرنى قىلىش،

تېلىشىش، ئۇرۇش - ماجرا قىلىش ھەممىسى مەنئىي قىلىنىدۇ، ھەتتا ئۆز خىزمەتكارىنى سىلكىشىمۇ يول قويۇلمايدۇ. دېمەككى ئىنسان ئېھرامغا كىرىش بىلەن تەڭلا ئاللاھنىڭ مىسكىن بەندىسىگە ئايلىنىدۇ، بارلىق ئارمانلىرى ۋە نەپسى خاھىشلىرىنى چۆرۈپ تاشلايدۇ. دۇنيادىكى ھەممە نەرسە ئۇنىڭدىن خاتىرجەم بولىدۇ. ئۇنىڭدىن ھېچكىمگە، ھېچنېمىگە زىيان يەتمەيدۇ. ئۇ ئەمدى ھېلىقى زومىگەر، زالىم ئەمەس، بەلكى دۇنيالىقتىكى بارلىق لەززەتلىرىدىن ۋاز كېچىپ، ۋۇجۇدىدىكى مەغرۇرلۇق ۋە مەنەنلىكنى چىقىرىپ تاشلىغان ئاجىزغىنە بىر بەندە. تۆۋەنچىلىك بىلەن ئۆز ھاجەت، مۇددىئالىرىنى پەرۋەردىگارىنىڭ ھوزۇرىغا سۇنۇش ئۈچۈن كېتىۋاتقان ئاددى بىر مۇساپىر.

قېرىنداشلار، مانا بۇ ھەقىقىي ئېھرام روھىي. ناۋادا سىلەر غۇسلى قىلىپ ياكى تاھارەت ئېلىپ دېگەندەك ئېھرامغا كېرىشنىڭ قائىدىلىرىنى بىجا كەلتۈرۈپ، ئېھراملىق ھالەت ئۈچۈن بەلگىلەنگەن چەكلىمىلەرگە رىئايە قىلساڭلار، بۇ ئەمەلنىڭ تاشقى ھەرىكەت شەكلىنى ئورۇندىغان بولۇسىلەر، ئەمما ئېھرامغا كىرىش جەريانىدا نېمە ئۈچۈن ئېھرامغا كىرىۋاتقانلىقىڭلارنى تەسەۋۋۇر قىلالمىساڭلار، بۇ ئەمەل گويىكى بىر جانسىز جەسەتكە ئوخشاپ قالىدۇ. بۇ جانسىز جەسەتكە ھاياتلىق بەخش ئېتىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن ئېھرامنىڭ ئەسلى مەقسىتى بولغان يۇقىرىقى روھىي كەيپىياتنى ۋۇجۇدۇڭلاردا پەيدا قىلىشىڭلار لازىم. ئېھرام ئۈچۈن بەلگىلەنگەن چەكلىمىلەرگە خىلاپلىق قىلمىغان كىشى شەرىئەتنىڭ نەزىرىدە ئېھراملىق ئادەم بولۇپ ھېسابلىنىۋېرىدۇ. ئەمما ئاللاھنىڭ نەزىرىدىكى ھەقىقىي ئېھراملىق ئادەم، ئېھرامغا كىرىشتىن ئىلگىرى ئۆزىنى ئاللاھنىڭ ھەقىقىي ئاجىز، مىسكىن بەندىسىگە ئايلاندۇرۇپ، ئىدىيىسىدىكى مەنەنلىك، مىللىي ئەسبىبىيەت ۋە ئائىلە - نەسەب،

قەبىلىۋازلىق دېگەندەك بىر تەرەپلىمە قاراشلارنى پۈتۈنلەي چىقىرىپ تاشلىيالىغان، بارلىق مەخلۇقاتلارغا نىسبەتەن ياخشىلىق ۋە رەھىمدىللىكنىڭ ئۈلگىسى بولۇپ قالغان، دۇنيا ھاياتىنىڭ زىننەتلىرى ھەم راھەتلىرىدىن ۋاز كىچىپ، ئۆزىنى ئاللاھنىڭ ئىشقىغا مۇشۇ بىر نەچچە كۈن بولسىمۇ ئاتىيالىغان كىشىدۇر.

تەلپىيە ئېيتىش

ئېھرامغا كىرىپ بولغاندىن كېيىن «لَيْتُكَ اللَّهُمَّ لَيْتُكَ، لَيْتُكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْتُكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ» «ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن، مانا ھازىرمەن، سېنىڭ ھېچ قانداق شېرىكىڭ يوق ئى ئاللاھ! مانا ھازىرمەن، ھەقىقەتەنمۇ بارلىق مەدھىيلەر ساڭا مەنسۇپ، بارلىق ياخشىلىق ھەم پادىشاھلىق ساڭا خاستۇر. سېنىڭ ھېچقانداق شېرىكىڭ يوقتۇر» دەپ تەلپىيە ئېيتىسىلەر، ناۋادا ئېيتىۋاتقان ئاشۇ تەلپىيەنىڭ مەنىسىگە ئازراقلا دىققەت قىلىدىغان بولساڭلار، گويىكى خوجايىنى چاقىرغان بىر قۇلنىڭ «لَيْتُكَ، لَيْتُكَ» «ھازىرمەن، مانا ھازىرمەن» دېگىنىچە خوجايىنىغا توختىماي مەدھىيە ئوقۇپ، يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقانلىقىدىن ئىبارەت بىر غايىۋى تەسەۋۋۇرغا ئىگە بولالايسىلەر. خۇددى شۇنىڭدەك ئاللاھ سىلەرنى كەبىگە، ئەرەفاتقا، مۇزدەلپىگە ۋە مىنالارغا چاقىرغان ۋاقىتتا توختىماستىن تەلپىيە ئېيتىسىلەر. شۇ جەرياندا بۇ سۆزلەرنى توۋلاپ ماڭساڭلار تەلپىيە ئېيتىشنىڭ شەرىئى تەقەززاسىنى ئورۇندىغان بولسىلەر، ئەمما ئۇنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىگە يېتىش ئۈچۈن ئاشۇ سۆزلەرنى ئېغىزىڭلاردا دېيىش ئارقىلىق ئۆزۈڭلارنىڭ ئاللاھنىڭ بەندىسى ھەم قولى ئىكەنلىكىڭلارنى، ئاللاھ چاقىرغان ئورۇنلارنىڭ ھەممىسىگە «لَيْتُكَ اللَّهُمَّ لَيْتُكَ» «ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن» دەپ كېتىپ بارغانلىقىڭلارنى ھەقىقىي تۈردە ھېس قىلىشىڭلار لازىم. ھەر قانداق ئىنسان ئۆزىگە ئوخشاش بىر ئىززەتمەس بەندىنى

ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان شۇنچە كاتتا زاتنىڭ چاقىرىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغىنىدا، تەلپىيە ئېيتىش ئۇنىڭغا نىسبەتەن ناھايىتىمۇ ھوزۇرلۇق ئىشقا ئايلىنىپ قالىدۇ. بۇ ھەقىقەتەنمۇ كاتتا بەختىيارلىق ھەم ئادەم تېتىپ قانمايدىغان لەززەت.

بەررەمگە كىرىش

سىرتتىن كەلگەن ھەر قانداق بىر ھاجىدا مەككىگە يېتىپ كېلىپلا بەيتۇللاھنى تېزراق كۆرۈش ئىستىكىنىڭ بولۇشى تەبىئىي. ھەم شۇنداق ئىستەك بولۇشى لازىم. ھەرەمگە كىرگەن ئادەمنىڭ نەزىرى بەيتۇللاھقا چۈشىشى بىلەن ئادەمنىڭ قەلبىدە ئاللاھقا بولغان ئاجايىپ بىر خىل ھەيۋەتلىك ئەيمىنىش تۇيغۇسى پەيدا بولىدۇ. ئاللاھنىڭ قۇدرىتى بىلەن قەلب ئۆزلىكىدىن كەبىگە تەلپۈنىدۇ. ئاللاھقا بولغان مۇھەببەتمۇ دەل شۇنداق بولۇشنى تەلپ قىلىدۇ. بۇنداق چاغدا تىل ھەم دىل بىلەن " " ئاللاھ ھەممىدىن كاتتا، ھېچقانداق شىركى يوق " " ئاللاھ ھەممىدىن كاتتا" دېيىش لازىم. ھەمدە يەنە تۆۋەندىكى دۇئالارنى ئىنتايىن چوڭقۇر ئىخلاسل بىلەن ئوقۇش لازىم.

﴿اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَعْظِيمًا وَتَشْرِيفًا وَتَكْرِيمًا وَمَهَابَةً وَبِرًّا﴾

﴿ئى ئاللاھ! بۇ ئۆيگە تېخىمۇ كۆپ شان - شەرەپ، ئۇلۇغلىق ۋە ھەشەمەت ئاتا قىلغىن، ئۇنى تېخىمۇ كۆپ ياخشىلىقلارنىڭ مەركىزىگە ئايلاندۇرغىن﴾

﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ﴾

﴿ئى ئاللاھ! ئۆزەڭ ھەممە ئەيىب - نۇقسانلاردىن پاكسەن، سەنلا بارلىق ئەيىب - نۇقسانلاردىن سالامەت قىلسەن، ئى ئاللاھ! بىزگە جىسمانى ھەم روھىي جەھەتتە ساغلام ھايات ئاتا قىلغىن﴾.

بۇ دۇئالارنى ئەرەبچە ئوقۇش مۇھىم ئەمەس، مۇھىمى شۇ مەزمۇنىنى ئىپادىلەيدىغان دۇئالارنى قىلىش. ئەگەر ئەرەبچىسىنى ئوقۇشتا ياكى ياد ئېلىشتا قىيىنچىلىق ھېس قىلساڭلار، ئاشۇ مەزمۇنىنى ئىپادىلەيدىغان سۆزلەر بىلەن ئۆز تىلىڭلاردا دۇئا قىلساڭلارمۇ بولۇۋېرىدۇ.

تاۋاپ

ھەرگە كەلگەن ھەرقانداق ھاجى ئالدى بىلەن كەبىنى تاۋاپ قىلىدۇ. ئېھرامغا كىرىدىغان چاغدا "ھەج تەمەتتو" غا ۋە ياكى "ھەج قىران" غا نىيەت قىلغانلار ئۆمرە تاۋابىنى قىلىدۇ. "ھەج ئىفراد" قىلىشقا نىيەت قىلغانلار بولسا، "تاۋابى قەدۇم" دېيىلىدىغان دەسلەپكى تاۋابىنى قىلىدۇ، بۇندىن باشقا يەنە ھېيت كۈنى تاۋاپ ئىفازە، مەككىدىن ئايرىلىدىغان چاغدا "تاۋاپ ۋىدا" قىلىدۇ. بۇ پەرز تاۋاپلاردىن باشقا يەنە نەپلە تاۋاپلارنىمۇ كۆپلەپ قىلىش لازىم. چۈنكى سىرتتىن كەلگەنلەرگە نىسبەتەن مەككىدە تۇرۇش داۋامىدا تاۋاپ قىلىش پۇرسىتى نېسىپ بولىدۇ. شۇڭلاشقا بۇنداق پۇرسەتنى غەنمەت بىلمەك لازىم.

ئەمدى تاۋابىنىڭ ئەسلى ماھىيىتىگە كەلسەك، ئۇ بەندىلەرنىڭ شۇنچە ھەددى ھېسابسىز ئىنتام - ئىكراملارنى ئاتا قىلغۇچى ئاللاھقا بولغان ئىخلاسى ۋە ئۆزىنى بىغىشلىغانلىقىنىڭ ئىزھارى بولۇپ، ئىنسانلار ئەنە شۇنداق ئۆزلىرىنى ئۇنۇتقۇنچە ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئايلىنىدۇ. ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھ بىز ئۇنىڭ ئىسالىغا يېتەلەيدىغان ۋە ئەتراپىنى ئايلىنالايدىغان بولۇشتەك سۈپەتلەردىن پاك زاتتۇر. ئەمما بىزنىڭ ئۆزىمىزنى

① ھەج تەمەتتو قىلىدىغانلار دەسلەۋىدە ئومرە قىلىپ بولغاندىن كىيىن ئېھرامدىن چىقىپ، ھەجگە يەنە قايتا ئېھرام باغلايدۇ.

② ھەج قىران قىلغانلار ئېھرامغا بىرلا كېرىش بىلەن ئومرە ۋە ھەجنى تامام قىلىپ بولۇپ ئاندىن ئېھرامدىن چىقىدۇ.

③ ھەج ئىفرا، پەقەت ھەج قىلىشنىلا كۆرسىتىدۇ.

ئاتاش ۋە ئاللاھ ئۈچۈن قۇربان قىلىشتەك چىن تۇيغۇلىرىمىزنى تەسكىنلىككە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن ئاللاھ تائالا مانا بۇ كەبىنى ئۆز ئويى قىلىپ بەلگىلەپ بەرگەن. ھەمدە ”ماڭا ئۆزىنى بېغىشلاشنى ئارزۇ قىلىدىغانلار بۇ ئۆيۈمنى تاۋاپ قىلىش ئارقىلىق قەلبىڭلارغا تەسكىن تېپىڭلار“ دەپ كۆرسەتمە بەرگەن. شۇڭلاشقا كەبىنى خۇددى ئاشق ئۆز مەشوقىغا پىدا بولۇۋاتقانداك ئىشقا تۇيغۇسى بىلەن تاۋاپ قىلىش لازىم.

تاۋاپ قىلىش ھەجەر ئەسۋەدىنى سۆيۈش بىلەن باشلىنىدۇ. بۇ ماھىيەتتە بىر تاشنى سۆيگەنلىك ئەمەس، بەلكى مەھبۇبىمىزنىڭ بوسۇغىسىنى سۆيگەنلىكىمىز بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭدەك تاۋاپتىن كېيىن ماقامى ئىبراھىمدا ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ بولۇپلا كەبىنىڭ دەرۋازىسىغا ئېسىلىپ دۇئا قىلغىنىمىزدىمۇ ”پەرۋەردىگارمىنىڭ دەرۋازىسىغا ئېسىلىپ دۇئا قىلىۋاتىمەن“ دېگەن چۈشەنچ بىلەن قىلىشىمىز لازىم. ھەقىقەتەنمۇ پەرۋەردىگارمىز بىز ئېتىكىگە ئېسىللايدىغان بولۇشتەك سۈپەتلەردىن پاك زاتتۇر. ئەمما قەلبىمىزدىكى نالە، پەرياد، ئارمانلىرىمىزنى سۆيۈملۈك پەرۋەردىگارمىزنىڭ ئېتىكىگە ئېسىلغان ھالدا بايان قىلىۋېلىشتەك ئارزۇيىمىزغا تەسكىن بولسۇن ئۈچۈن مېھرىبان پەرۋەردىگارمىز بىزگە بۇ ئۆيىنى بىنا قىلدۇرۇپ بەرگەن. شۇڭلاشقا بىز ئۇنىڭ بوسۇغىسىغا ئېسىلىپ قەلبىمىزنى تەسكىن تاپقۇزۇمىز.

تاۋاپ جەريانىدا ئوقۇش ئۈچۈن يېزىلغان ئۇزۇن، قىسقا دۇئالارنى ياد ئېلىش ياكى ئوقۇشنىڭ ھېچقانداق زۆرۈرىيىتى يوق. يەنە كېلىپ، بىرسى ئالدىدا دۇئا ئوقۇپ ماڭىدىغان، ئارقىدىن بىر توپ ھاجىلار ئۇنىڭغا ئەگىشىپ چالا - پۇچۇق دوراپ ئوقۇيدىغان ئىش تېخىمۇ ئورۇنسۇر. شەرىئەت ھېچقاچان ”چوقۇم ئاشۇ دۇئالارنى ئوقۇش كېرەك“ دەپ بەلگىلىگەن ئەمەس. تاۋاپنى باشلاشتا ھەجەر ئەسۋەدكە يۈزلىنىپ تۇرۇپ،

خۇددى نامازغا قول كۆتۈرگەندەك قولۇڭلارنى كۆتۈرۈپ، «بىسم الله، الله اكبر، لا اله الا الله، والله الحمد» دەپ باشلىساڭلار كۇپايە قىلىدۇ. تاۋاپ قىلىش جەريانىدا ئاللاھنى قانچە كۆپ زىكىر قىلىپ قانچە كۆپ دۇئا قىلساڭلار شۇنچە ياخشى. زىكىر قىلىش ئۈچۈن «سبحان الله، الحمد لله، لا اله الا الله، الله اكبر» نى كۆپرەك ئوقۇش يېتەرلىك. دۇئا قىلىشتا قەلبىڭلاردا بار بولغان ئارزۇ - ئارمانلىرىڭلارنى مەيلى قايسى تىلدا بولمىسۇن تىلىسەڭلارلا بولىدۇ.

ھەجەر ئەسۋەدىنى سۆيۈش ئۈچۈن كىشىلەرنىڭ ئۆزئارا ئىتتىرىشىپ يۈرىشى قەتئىي توغرا ئەمەس. بىر - بىرىگە ئازار بېرىش ھەجنىمۇ زايلا قىلىۋېتىدىغان قىلمىش. بولۇپمۇ ئاياللارنىڭ ئاشۇ قىستاڭچىلىققا سىقىلىپ كېرىشى قەتئىي خاتا. شەرىئەت ھەجەر ئەسۋەدىنى زادى سۆيىمىسە بولمايدۇ” دەپ بەلگىلىگەن ئەمەس. ناۋادا قىستالماي سۆيۈش مۇمكىن بولمىسا، ھەر قېتىملىق ئايلىنىش ئاياغلاشقاندا ھەجەر ئەسۋەدىنىڭ ئۇدىلىدا توختاپ، قولى بىلەن ئىما قىلىپ، قولغا سۆيىمۇ كۇپايە قىلىدۇ.

تاۋاپتىن كېيىن سەئىي قىلىدىغان ھاجىلار (يەنى پەرز تاۋاپ قىلىدىغان ھاجىلار) تاۋاپ جەريانىدا “ئىستىبا” ۋە “رەمەل” قىلىشى لازىم. “ئىستىبا” دېگەنلىك، ئوڭ بىلىكى بىلەن مۇرىسىنى ئوچۇق قويۇشنى كۆرسىتىدۇ. “رەمەل” دېگەنلىك، دەسلەپكى ئۈچ تاۋاپتا قەدەمنى كىچىكرەك ئېلىپ مۇرىنى سىلكىگەن ھالدا تېز - تېز مېڭىشنى كۆرسىتىدۇ. بۇ ئىشنىڭ مۇنداق بىر تارىخى جەريانى بار.

ھۇدەيبىيە كېلىشىمىگە بىناغەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆمرە قىلىش ئۈچۈن ساھابىلەر بىلەن بىرلىكتە مەككىگە كەلگەندە، مەككە مۇشرىكلىرى “مەدىنىنىڭ ھاۋا، سۇلىرى ياقماي مۇسۇلمانلار ئاجىزلاپ كېتىپتۇ” دېيىشىشكە باشلىغان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇسۇلمانلارنىڭ كۈچىنى نامايەن قىلىپ قويۇش

مەقسىتىدە ساھابىلەرنى دەسلەپكى تاۋاپنىڭ ئۈچ ئايلىنىشىدا "ئىستىبا" ۋە "رەمەل" قىلىشقا بۇيرۇغان. مانا بۇ تارىخىي ئەسلىمە (سۈننەت) ھازىرغا قەدەر ساقلىنىپ كەلمەكتە. بۇنىڭدىن شۇنى بىلىۋېلىشقا بولىدۇكى، بەندىلەرنىڭ مەغرۇرلۇق بىلەن مۇرسىنى سىلكىپ مېڭىشى ھەقىقەتەنمۇ ئاللاھ ياقىتۇرمايدىغان بىر ئىش، ئەمما ئۇ دۈشمەنلەرگە ئىسلامنىڭ قۇدرىتىنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن بولسا، ئاللاھقا نىسبەتەن ئەنە شۇنداق يېقىملىق ئەمەلگە ئايلىنىدۇ.

ماقامى ئىبراھىم

تاۋاپ ئاخىرلاشقاندىن كېيىن ماقامى ئىبراھىمدا ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇلىدۇ. ئۇ يەرگە قويۇلغان ئاشۇ تاشنىڭ ئۈستىگە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام دەسسەپ تۇرۇپ كەبىنىڭ تېمىنى قويۇرغان ئىدى. ھەمدە ئاللاھنىڭ بۇيرۇشى بىلەن يەنە شۇ تاشنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، پۈتۈن دۇنيا ئەھلىنى بۇ قاقاس چۆللۈكتىكى ئاللاھنىڭ ئۆيىگە كېلىپ ھەج قىلىشقا چاقىرىغان ئىدى. مانا بۇگۈنكى كۈندە ئەنە شۇ چاقىرىققا "لەببەيك، لەببەيك" "ھازىرىمىز، ھازىرىمىز" دېيىشكىنىڭلا چەك كېلىپ تويلىشىۋاتىسىلەر. ئەسلىدە بۇ تاش كەبىنىڭ تېمىغا چاپلىشىپ تۇراتتى. كېيىنچە ھازىرقى ئورنىغا يۆتكەلگەن. ئاللاھ تائالا ماقامى ئىبراھىم ھەققىدە: ﴿وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ﴾ «ماقامى ئىبراھىمنى ناماز ئوقۇيدىغان جاي قىلىڭلار» دەپ ھۆكۈم قىلغان بولۇپ، تاۋاپتىن كېيىنكى بۇ يەردە ئوقۇلىدىغان ئىككى رەكئەت ناماز دەل ئەنە شۇ ئىلاھى ھۆكۈمنىڭ ئىجرا قىلىنىشىدۇر. بۇ يەردە دىققەت قىلىشىڭلارغا تېگىشلىك يەنە بىر نۇقتا شۇكى، دۇنيانىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىكى مۇسۇلمانلار ھەرەم تەرەپكە قاراپ ناماز ئوقۇيدۇ، ھەرەمدىكىلەر كەبىگە قاراپ ئوقۇيدۇ، ئەمما ھەرەمدە جامائەت

ناماز ئۆتىگەندە ئىمام دەل ماقامى ئىبراھىمدا تۇرۇپ قىبلىگە يۈز كەلتۈرىدۇ. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالاممۇ دەل ئەنە شۇ يەردە تۇرۇپ كەبىگە يۈز كەلتۈرگەن ھالدا ناماز ئوقۇغان ئىدى. شۇڭا ھازىرقى كۈندىكى ھەرەمدە ئوقۇلىدىغان جامائەت نامىزىنىڭ ئىماممۇ ئەنە شۇ يەردە تۇرۇپ ناماز ئوقۇيدۇ.

ساقا ۋە مەرۋە

ماقامى ئىبراھىمدا ئىككى رەكئەت ناماز ئوقۇپ، مۇلتىزىمدە (يەنى، كەبىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا) دۇئا قىلىپ بولغاندىن كېيىن، زەمزمە قودۇقىدىن سۇ ئىچىسىلەر. ئاندىن ئۆمرىنى تاماملاش ئۈچۈن ساقا بىلەن مەرۋە ئوتتۇرىسىدا يەتتە قېتىم سەئىي قىلىسىلەر (يەنى، ئايلىنىسىلەر) مانا بۇ ئىشلارنى بىلمەستىن، قارىغۇلارچە ئادا قىلغاندىن “بىز تۇرغان بۇ زەمزمە زادى قانداق جاي؟ بۇ ئىچىۋاتقان سۈيىمىزچۇ؟ بىز سەئىي قىلىشنى باشلايدىغان بۇ ساقا تېغى زادى قانداق تاغ؟ ھەم بۇ يەتتە قېتىم ئايلىنىشنىڭ سەۋەبى نېمە؟” دېگەن مەسىلىلەر ئۈستىدە ئەستايىدىل پىكىر قىلىشىڭلار لازىم.

ھۆرمەتلىك قېرىنداشلار، بۇ ئورۇنلارنىڭ بىز ئۈچۈن ئاجايىپ تەرىپىيۋى ئەھمىيەتكە تولغان تارىخى ئارقا كۆرىنىشى بار. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئايالى ھاجەر بىلەن بوۋاق بالىسى ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنى بۈگۈنكى كۈندە “كەبە، زەمزمە، ماقامى ئىبراھىم” دەپ ئاتىلىۋاتقان مۇشۇ جايغا بىر تۈلۈم سۇ ۋە بىر خالتا خورما بىلەنلا تاشلاپ قويغان. ئۇ چاغدا بۇ يەر نە دەل - دەرەخ، نە يېمەك - ئىچمەك، نە سۇ يوق قاقاسلىق ئىدى. خىلى يىراق ئەتراپلارغىچىمۇ بىرەر يېزا، قىشلاقنى ئۇچراتقىلى بولمايتتى. قىسقىسى، بۇ ئادەمسىز ۋە گىياھسىز چۆللۈكتە ئانا - بالا ئىككىيلەنگە

ھېچقايسى جەھەتتىن يار يۆلەك يوق ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۇلارنى تاشلاپ كېتىۋاتقان چاغدا ھاجەر ئانا خېلى يەرگىچە ئۇنىڭغا ئەگىشىپ بېرىپ "سەلە بىزنى قانداق جايغا تاشلاپ كېتىپ بارىلا؟" دەپ قايتا - قايتا سورىدى. ئەمما ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام جاۋاب بەرمەي ئۆز يولىغا مېڭىۋىرىدۇ. ھاجەر ئانا ئاخىرى "ئاللاھ شۇنداق بۇيرىدىمۇ؟" دەپ سورىغاندا، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام "ھەئە" دەپلا جاۋاب بېرىدۇ. بۇنى ئاڭلىغان ھاجەر ئانا "ئۇنداقتا ئاللاھ بىزنى ھەرگىز تاشلاپ قويمايدۇ" دەيدۇ - دە، ناھايىتىمۇ خاتىرجەم ھالدا ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىپ، بالىسىنىڭ يېنىغا قايتىپ كېتىدۇ. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بۇ چۆللۈكتىن ئايرىلىش ئالدىدا ئارقىغا بۇرۇلۇپ: -

﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾

﴿پەرۋەردىگارمىز! مەن ئەۋلادىمنىڭ بىر قىسمىنى سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنسىز بىر ۋادىغا ناماز ئوقۇسۇن ئۈچۈن ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارمىز! كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن، ئۇلارنىڭ شۈكۈر قىلىشى ئۈچۈن تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگىن﴾^① دەپ دۇئا قىلىدۇ.

ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىگە بولغان بۇ سەمىمىي رازىمەنلىككە ۋە كاتتا تەۋەككۈلچىلىككە، بۇ كۈچلىك ئىمان ھەم ئىشەنچكە قاراڭلار، ئاللاھنىڭ بىرلا ئىمىسى بىلەن دادا ئايالىنى ھەم بوۋاق بالىسىنى ئادەمسىز ۋە گىياھسىز قاقاسلىققا ئەنە شۇنداق خاتىرجەم تاشلاپ قويىدۇ. ئانا كىچىككىنە بالىسى بىلەن چۆل باياۋانغا

① سۈرە ئىبراھىم 37 - ئايەت

يالغۇز، يار يۆلەكسىز تاشلىنىپ قېلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپمۇ، ”بۇ ئاللاھنىڭ ھۆكۈمى“ دېگەن سۆزنى ئاڭلاش بىلەنلا خاتىرجەم بولىدۇ.

سۇ بىلەن خورما تۈگەپ، ئانا - بالا ھەر ئىككىيلەن ئاچلىقتىن ئازابلىنىشقا باشلىغاندا، ھاجەر ئانا ئوغلىنى مۇشۇ زەزمەم دېگەن قۇدۇقنىڭ ئورنى بار يەرگە ياتقۇزۇپ قويۇپ، بىرەر مەدەتكار ئۇچراپ قالارمىكىن، دېگەن ئۈمىدە ئەتراپنى كۆزىتىش ئۈچۈن سافا تېغى ئۈستىگە چىقىدۇ، ئاندىن سافادىن چۈشۈپ مەرۋە تېغىغا يۈگىرىدۇ. ئۇ يەردىمۇ شۇ ئۈمىد بىلەن ھەممە ئەتراپقا قارايدۇ، شۇنداق قىلىپ يەتتە قېتىم ئۇ تاغدىن بۇ تاغقا يۈگىرىدۇ، ئاخىرقى قېتىم مەرۋە ئۈستىدە تۇرغىنىدا بىرسېنىڭ چاقىرىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قۇلاقلىرىغا ئىشەنمەيلا قالىدۇ - دە، دەرھال ئوغلىنى تاشلاپ قويغان تەرەپكە قارايدۇ ۋە ئۇ يەردە ئادەم شەكلىدىكى بىر پەرىشتىنى كۆرىدۇ. پەرىشتە يەرگە بىرلا تىپش بىلەن سۇ ئېتىلىپ چىقىدۇ، ئاندىن ئۇ ھاجەر ئانىغا قاراپ: ”خاتىرجەم بولغىن، ئاللاھ سېنى ھەرگىز زايلا قىلىۋەتمەيدۇ، پات ئارىدا بۇ جايغا بىنا قىلىنماقچى بولغان ئاللاھنىڭ بەيتىنى سېنىڭ مانا بۇ ئوغلۇڭ بىلەن دادىسى ئىبراھىم بىنا قىلىدۇ، دەيدۇ.“

قېرىنداشلار، ھەج ياكى ئۆمرە ئۈچۈن سافا بىلەن مەرۋە ئوتتۇرىسىدا سەئىي قىلىشنىڭ كېلىپ چىقىشى دەل ئەنە شۇ ۋەقەنىڭ خاتىرىسى. ھاجەر ئانىمىز سەئىي قىلىشنى سافادىن باشلىغان بولغاچقا بىزمۇ سەئىي قىلىشنى ئاۋۋال سافادىن باشلايمىز. ئۇ يەتتە قېتىم ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا يۈگۈرگەن بولغاچقا بىزمۇ بۇ ئىككى تاغ ئوتتۇرىسىدا يەتتە قېتىم ئايلىنىمىز، ئىلگىرى بۇ يەردە سۇ يوق ئىدى. ھاجەر ئانىمىز سەئىي ئاخىرلاشقاندا، سۇ تېپىلغاندىن كېيىن ئاندىن ئىچكەن، ئەمما ھازىر بىز بۇ زەزمەم سۈيىدىن ئىبارەت ئاللاھنىڭ مۆجىزىسى ئالدىمىزدا مەۋجۇت بولغاچقا

سەئىي قىلىشتىن ئىلگىرىلا ئۇنى ئىچىمىز. ھاجەر ئانىمىز قىلغان بۇ بارلىق ئىشلارنى بىزنىڭمۇ شۇ پېتى قىلىشىمىزدىكى مەقسەت، ۋۇجۇدىمىزدا خۇددى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ۋە ھاجەر ئانىمىزنىڭكىدەك ئەنە شۇنداق تەۋەككۈلچىلىك ۋە رازىمەنلىكنى، ئەنە شۇنداق ئىشەنچ ھەم ئىماننى يېتىلدۈرۈشتۇر. شۇنى بىلىۋېلىشىمىز كېرەككى، ئاللاھنىڭ ھۆكۈمىنى بىجا كەلتۈرۈشتە ئالدىمىزنى ھەر قانداق خەتەر، ھەر قانداق پىشكەللىكنىڭ ئەندىشىلىرى قەتئىي توسىيالماسلىقى لازىم. "ئاللاھ كۆرىنىشتىكى بۇ خەتلەرگە بوي ئەگمەسلىكىنى بۇيرۇغان ئىكەن، ئۇنداقتا چوقۇم بىزنى زىيان تارتقۇزمايدۇ. بىزگە پەقەت دەل ئاللاھ ھۆكۈم قىلغان ئىشتىلا خەيرلىك بولىدۇ" دېگەن مۇتلەق ئىشەنچ بىلەن ھەر قانداق خەتەرگە ئالدىمىزنى قىلالايدىغان بولۇشىمىز لازىم. بۇ يەردىن مانا شۇنداق ساۋاقنى يەكۈنلىيەلگەن ئادەملا زەمزم ئىچىش ۋە سافا، مەرۋە ئۆتۈرىسىدا سەئىي قىلىشنىڭ ھەقىقىي مەنىسىگە ۋە ماھىيەتلىك روھىغا يېتەلگەن بولىدۇ. بۇ پائالىيەتلەرنى قىلىش داۋامىدىمۇ ئاللاھنى زىكىر قىلىش، ۋە دۇئانى كۆپ قىلىش بىلەن مەشغۇل بولۇشىمىز لازىم. زەمزم سۈيى ئىچكەندە: -

«اللَّهُمَّ إِنَّ أَسْأَلَكَ رِزْقًا وَاسِعًا وَعِلْمًا وَسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ»

«ئى ئاللاھ! مەن سەندىن كەڭرى رىزىق، مەنپەئەتلىك بىلىم ۋە كېسەللىكلەرگە

شىپالىق تىلەيمەن.»

«الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، والله الحمد، الله أكبر على ما هدانا، والحمد لله على ما

أولانا، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد يحيى ويميت بيده الخير وهو

على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، إنجز وعده وهزم الأحزاب وحده لا

إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه مخلصين له الدين ولو كره الكافرون»

«ئاللاھ ھەممىدىن كاتتا، ئاللاھ ھەممىدىن كاتتا، ئاللاھ ھەممىدىن كاتتا، بارلىق مەدھىيىلەر ئۇنىڭغا مەنسۇپ. بىز ئاللاھنى ئۇلۇغلايمىز ۋە بىزنى ھىدايەت قىلغانلىقىغا ھەمدە بىزگە ھېسابسىز ياخشىلىقلارنى ئاتا قىلغانلىقىغا تەشەككۈر ئېيتىش بىلەن مەدھىيە ئوقۇيمىز، شېرىكى بولمىغان ئاللاھتىن باشقا ھېچقانداق مەبۇد يوق. بارلىق پادىشاھلىق ۋە مەدھىيىلەر ئۇنىڭغا مەنسۇپ. ھاياتلىق ھەم ماماتلىق، ياخشىلىق ھەم يامانلىقنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ قولىدا ۋە ئۇنىڭ ئىختىيارىدا. ئۇ ھەممىدىن قۇدرەتلىك. ئاللاھتىن باشقا ھېچقانداق مەبۇد يوق. ئۇنىڭ ھېچقانداق شېرىكى يوق. ئاللاھ ھەقىقەتەنمۇ ئۆز بەندىسىگە (يەنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) قىلغان ۋەدىسىنى ئىشقا ئاشۇردى. (مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا) يارىدەم قىلىپ، بارلىق گۇرۇھلارنى مەغلۇپ قىلدى. ئاللاھتىن باشقا ھېچقانداق مەبۇد يوق. بىز ئۇنىڭغا ئىبادەت قىلىمىز. بىز ئاللاھنىڭ دىنىنى ئۆزىمىزگە خاسلاشتۇرمىز، گەرچە كاپىرلار ھەر قانچە يامان كۆرگەن تەقدىرىمۇ،» دېگەندەك دۇئالارنى قىلىش لازىم. بۇ دۇئالارنى مەرۋەدە قىلىسىمۇ ياخشى.

سافا ۋە مەرۋە ئوتتۇرىسىدا سەئىي قىلىش جەريانىدا: -

«رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم إنك أنت الأعز الأكرم»

«ئى پەرۋەردىگار! كەچۈرگىن، رەھىم قىلغىن، سەن بىلىدىغان بارلىق ئەيىب - نۇقسانلىرىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن. سەن ھەممىدىن غالىب ھەم كەرەملىك زاتسەن.»

دېگەندەك دۇئالارنى قىلىش لازىم.

بەشەير

ھاجىلار زۇلھەججىنىڭ 8 - كۈنى سەھەردە مەككىدىن ھەجگە ئاتلىنىدۇ. (ھەج تەمەتتۇ ئۈچۈن نىيەت قىلىپ) ئۆمرە قىلىپ بولغاندىن كېيىن ئېھرامدىن

چىققانلارمۇ شۇ كۈنى قايتا ئېھرامغا كىرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەج پائالىيىتى رەسمىي باشلىنىدۇ. زۇلھەججىنىڭ 8 - كۈنى مەلىكەنىڭ ھاجىلار تەڭ بىرلا ۋاقىتتا "لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ" "ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن" سادالىرىنى ياڭراتقىنىچە مەككىدىن چىقىپ "مىنا" غا بارىدۇ، ئەتىسى (يەنى، زۇلھەججىنىڭ 9 - كۈنى) سەھەردە يەنە بارلىق ھاجىلار بىرلىكتە "لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ" "ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن" دېگەن تەلپىيە سادالىرىنى ياڭرىتىپ، مىنادىن قوزغىلىپ، ھەرەم دائىرىسى سىرتىدىكى "ئەرەفات مەيدانى" غا بارىدۇ، ئاندىن شۇ كۈنى شام ۋاقتى بىلەن بارلىق ھاجىلار "مۇزەلپە" گە كېلىپ، بىر كېچە قونغاندىن كېيىن، زۇلھەججىنىڭ 10 - كۈنى كۈن چىقىشتىن ئىلگىرى قوزغۇلۇپ، مۇزەلپىدىن مىناغا قايتىپ كېلىدۇ. مىنادا چوڭ شەيتانغا يەتتە تال تاش ئېتىپ بولغاندىن كېيىن قوربانلىق قىلىپ، چاچ كەستۈرىدۇ ياكى چۈشۈرىدۇ. ئاندىن يەنە ھەممەيلەن بىرلىكتە "لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ" "ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن" دېيىشكىنىچە ھەرەمگە كېرىپ تاۋاپ ھەم سەئىينى تۈگەتكەندىن كېيىن مىناغا قايتىپ چىقىپ، ئىككى كۈن تۇرىدۇ. بۇ ئىككى كۈن جەريانىدا ھەر كۈنى بىرىپ ئۈچ شەيتانغا يەتتە تالدىن تاش ئاتىدۇ. مانا بۇلار "ھەج پائالىيىتى" دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىبادەتنىڭ مەنىسىنى بىلمەيدىغانلار، بولۇپمۇ ھەجنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى چۈشەنمەيدىغانلار ھەيرانلىقتا "پۈتۈن دۇنيادىن توپلاشقان ئىنسانلار ھېلى ئۇ يەرگە، ھېلى بۇ يەرگە يۆتكىلىپ يۈرىدىغان بۇ زادى قانداق ئىشتۇر؟" دېگەننى ئويلىماي قالمايدۇ، "مەككىدىن مىناغا، مىنادىن ئەرەفاتقا، ئەرەفاتتىن مۇزەلپىگە، مۇزەلپىدىن يەنە مىناغا تىنىمىسىز يۆتكىلىپ، تاش ئېتىپ يۈرىدىغان بۇ قانداق ئىبادەتتۇر؟" دېمەيمۇ قالمايدۇ. ناۋادا ئەقلىنى ئازراقلا ھەرىكەتلەندۈرۈپ، تەپەككۈر قىلىدىغان بولسا،

شۇنداق بىر ھەقىقەتنى تونۇپ يېتەلەيدۇكى، ئاللاھنىڭ رىزالىقىنى دەپ، ئاشۇنداق بارلىق قېيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرىش، ھەمدە ئۇياقتىن بۇياققا تىنىمسىز يۆتكىلىش جەريانىدا ئۇچرايدىغان بارلىق ئازار، كۈلپەتلەرگە چىداشنىڭ ئۆزى ھەقىقىي ئىبادەتتۇر.

ئۆمرە قىلىش، كىشىلەر ئايرىم - ئايرىم ئادا قىلىدىغان ئىبادەت بولغاچقا بۇ پائالىيەتلەر ئۆمرە پائالىيەتلىرى قاتارىدا بەلگىلەنمىگەن. چۈنكى بىر ئادەمگە نىسبەتەن بىر كۈن ئەرەفاتتا، بىر كېچە مۇزەلپىدە تۇرۇپ، تۆت كۈننى مىنادا ئۆتكۈزۈش ھېچقانچە قېيىن ئىش ئەمەس. ئەمما ھەج دەپ مەلۇم قىلىنغان ئىنسانلارنىڭ بىرلا ۋاقىتتا تەڭ قوزغۇلۇپ، تەڭ يۆتكىلىشى ھەرگىزمۇ ئاسان گەپ ئەمەس. ھەرقانداق "مانا مەن" دېگەن ئادەم بۇ جەرياندا ئۇرۇلۇپ، سوقۇلماي قالمايدۇ، ئۆزىنىڭ راھەتلىك ئاسايىشلىرىدىن مەھرۇم بولماي قالمايدۇ. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن ھەج دەپ، تاۋاپ ھەم سەئىي قىلغاندىن باشقا يەنە بۇ پائالىيەتلەرنىمۇ قوشۇپ ئورۇندايمىز. بۇنىڭدىن مەقسەت، بارلىق مۆمىنلەرنىڭ ۋۇجۇدىدا ئاللاھنىڭ رازىلىقى ئۈچۈن راھەتلىك تۇرمۇشىدىن ۋاز كېچەلمەيدىغان، ئاللاھنىڭ رازىلىقى يولىدا ھەرقانداق مۇشكىلات، قېيىنچىلىقلارنى كۆتۈرۈشكە دائىم تەييار تۇرالايدىغان روھنى پەيدا قىلىشتۇر. ئاللاھقا ئىمان كەلتۈرۈش ۋە ئاللاھقا بولغان ھەقىقىي بەندىچىلىكمۇ دەل ئەنە شۇنداق روھنىڭ بولۇشىنى تەقەززۇ قىلىدۇ، مانا بۇ ھەجدىن ئىبارەت بۇ كاتتا ئىبادەتنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىدۇر.

ھەج جەريانىدا ئۇچرايدىغان بارلىق قىيىنچىلىقلارغا خۇشاللىق بىلەن بەرداشلىق بېرىلگەن، قىستاقچىلىق بولۇۋاتقان، جىددىچىلىك قاپلاپ كەتكەن مەزگىللەردە تەمكىن بولۇپ، ئۆزى چاپا تارتسىمۇ، باشقىلارغا راھەت يەتكۈزۈلگەن، ئەتراپىدىكى

ھەمراھلىرىغا ئازار بەرمەستىن ئۇلارنى خۇشال قىلىشقا تىرىشالغان ئادەملا ھەج قىلىشتىن ھەقىقىي مەنپەئەتلەنگەن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئەكسىچە بولغاندا، يەنى، ئۆز راھىتىنى دەپ، باشقىلارنى بىئارام قىلىدىغان، جاپاغا ئۇچرىغاندا چاغدا بەھۋە چىچىلىپ، ئاچچىقلاپ يۈرىدىغان، ئۆزىنىڭ راھىتى ۋە مەنپەئەتىنى دەپ، ھەمراھلىرى بىلەن ئۇرۇشۇپ، تاللىشىپ - تارتىشىپ يۈرىدىغان كىشىلەر ھەجنى زاي قىلىۋەتكەن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق بېچارىلەر جاپانى يەتكىچە تارتقان، ئەمما ئەجرى ھاۋاغا سۈرۈلۈپ كەتكەن بولىدۇ.

بۇ يەردە شۇنىمۇ بىلىپ قويۇش كېرەككى، ھەج پائالىيەتلىرىنى ئورۇنلاش جەريانىدا نامازنى ۋاقتىدا ئوقۇشتىن باشقا ياخشى ئەمەللەرنى قىلمىساڭلارمۇ، ھەجىڭلار ئادا تاپقان بولۇۋېرىدۇ ھەمدە ھەجنىڭ ساۋابىنىمۇ ھاسىل قىلغان بولۇۋېرىسىلەر. ئەمما دۇنيادا ئاللاھقا يېقىنلىق قىلىش ئۈچۈن بۇنداق كەم ئۇچرايدىغان غەنىمەت پۇرسەتكە ئېرىشكەن تۇرۇقلۇق، ياخشى ئەمەللەر بىلەن شۇغۇللىنىش ئارقىلىق ئاللاھقا تېخىمۇ يېقىنلاشمىغان ئادەمدەك بىتلەي كىشى بولمايدۇ. شۇڭلاشقا مەككىدىن ئاتلانغاندىن تارتىپ تاكى قۇربان ھېيت كۈنىگە قەدەر كۆپرەك تەلپىيە ئېيتىش بىلەن شۇغۇللىنىش لازىم. بولۇپمۇ ھەر قېتىم تەلپىيە ئېيتىۋاتقان چاغدا، «ھازىر ئاللاھ مېنى مىناغا چاقىرىۋاتىدۇ، مەن ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن» دەۋاتىمەن. ئەرىفاتقا چاقىرىۋاتىدۇ، مەن «ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن» دەۋاتىمەن. شۇنداقلا مۇزەلەمگە چاقىرىۋاتىدۇ، مەن «ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن» دەۋاتىمەن. ئاللاھ مېنى شەيتانغا تاش ئېتىش ئۈچۈن مىناغا چاقىرىۋاتىدۇ، مەن «ھازىرمەن ئى ئاللاھ! ھازىرمەن» دەۋاتىمەن، دېگەن تۇيغۇ بىلەن ئېيتىش لازىم. قىسقىسى، ھەر قېتىم تەلپىيە ئېيتىۋاتقان چىغىڭلاردا شۇنى چوڭقۇر ھىس قىلىشىڭلار كېرەككى، ئالەملەرنىڭ

پەرۋەردىگارى سىلەرنى چاقىرىۋاتىدۇ، سىلەر پەرۋەردىگارنىڭ چاقىرىقىغا «ھازىر مەن ئى ئاللاھ! ھازىر مەن» دەپ جاۋاب قايتۇرۇۋاتىسىلەر. ئاللاھ خالىسا، مانا شۇنداق ھېسسىيات بىلەن ھەر بىر قېتىم تەلپىيە ئېيتىۋاتقان ۋاقتىڭلاردا، قەلبىڭلار ئۆزلىڭىدىن ھەر قانداق لەززەتنى بېسىپ چۈشىدىغان ئاجايىپ شېرىن روھىي مەمنۇنىيەتتىن ھوزۇرلانماي قالمايدۇ.

تەلپىيە ئېيتىش بىلەن بىرگە يەنە ئاللاھ تائالاغا كۆپلەپ ھەمدۇ - سانا، تەكبىر ئېيتىپ تۇرۇش لازىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغىمۇ كۆپلەپ دۇرۇد يوللاش لازىم. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئۆزۈڭلار ھەققىدە، ئاتا - ئاناڭلار ھەققىدە، بارلىق مۆمىن ەر - ئاياللار ھەققىدە دۇئا قىلىپ مەغپىرەت تېلەش كېرەك. بولۇپمۇ ئەرەفاتتا تۇرىۋاتقان چېغىڭلاردا ۋاقتىڭلارنى كۆپرەك ئاللاھنى زىكىر قىلىشقا، دۇئا قىلىشقا ۋە مەغپىرەت تىلەشكە سەرپ قىلىڭلار. ئۇنىڭدىن كېيىن مىنادا تۇرىۋاتقان بىر قانچە كۈنلۈك مەزگىلدە ۋاقتىنى بېھۋەدە ئۆتكۈزمەستىن، باشقىلارنى ياخشىلىققا ئۈندەشكە، تەبلىغ قىلىشقا، دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن مۇسۇلمانلار بىلەن مۇناسىۋەت ئورنىتىپ، ئاللاھنىڭ سۆزىنى ئۈستۈن قىلىش جەھەتتە ئۆز ئارا پىكىر ئالماشتۇرۇشقا سەرپ قىلىشىڭلار كېرەك. شۇنداق قىلغاندىلا ھەجنىڭ روھىي، ئەخلاقىي مەنپەئەتلىرىدىن تولۇق بەھرىمەن بولالايسىلەر.

مانا بۇلار ھەجنىڭ ماھىيىتى ۋە ئۇنى توغرا ئادا قىلىش ئۇسۇلى. مەن ئاللاھتىن ھەجنى ئەسلىدىكى روھىغا ئۇيغۇن توغرا ئورۇنداشقا ھەممىمىزنىڭ تەۋىپىق قىلىنىشىمىزنى تىلەيمەن. (ئامىن!)

تۇپىنچىل نۇتبە

ھەمدۇسانادىن كېيىن:

ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم مۇسۇلمان قېرىنداشلار، ئاللاھ تائالا ماددىي، مەنىۋىي، روھىي، ئەخلاقىي، ئىجتىمائىي جەھەتلەردە بىزگە پايدىسى يەتمەيدىغان بىرمۇ ئىبادەتنى پەرز قىلغان ئەمەس. ئاللاھ تائالانىڭ ھېچقانداق ئىبادەتكە مۇھتاج ئەمەسلىكى ھەممىگە مەلۇم ھەقىقەت. ئاللاھ پەرز قىلغان ئىبادەتلەرنىڭ ھەممىسى پەقەتلا بىز بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن بولۇپ، ئاللاھ ئۆزى ھەرقانداق پايدا - مەنپەئەتلەرنىڭ ئېھتىياجىدىن خالىي زاتتۇر. ئاللاھ پەرز قىلغان ھەرقانداق ئىبادەتنىڭ ئاساسى مەقسىتىدىن باشقا يەنە، ئۇنى ئادا قىلىش داۋامىدا قولغا كىلىدىغان نۇرغۇن قوشۇمچە مەنپەئەتلىرى بولىدۇ. ناۋادا بىرسى ئىبادەتنىڭ قوشۇمچە مەنپەئەتلىرىدىن قايسىدۇر بىرىنى ئىبادەتنىڭ ئەسلى مەقسىتىگە ئايلاندۇرۇۋالسا، ئۇ چاغدا قىلغان ئىبادىتىنى زايا قىلىۋەتكەن بولىدۇ، ئۇنىڭ قىلغىنىمۇ ھەرگىز ھەقىقىي ئىبادەت ھېسابلانمايدۇ.

مەسىلەن: روزا تۇتۇش، روھىي، ئەخلاقىي، جىسمانىي جەھەتلەردە نۇرغۇنلىغان مەنپەئەتلەرى بولغان ئىبادەت. ناۋادا بىرسى روزا تۇتۇشتا "سالامەتلىگىم ياخشىلىنىدۇ" دېگەننى كۆزدە تۇتقان بولسا، ئۇ ھەقىقەتەنمۇ ئىبادەت قىلالمىغان بولىدۇ، بەلكى دوختۇرنىڭ مەسلىھەتى بىلەن تەن ساغلاملىقى ئۈچۈن بىر مەزگىل ئۆزىنى ئاچ قويغان كىشىگىلا ئوخشاپ قالىدۇ. شۇنىڭدەك، ناماز ئوقۇشتا "بۇ ئارقىلىق كۈندىلىك ۋاقتىم، ۋە تۇرمۇش ئادەتلىرىم تەرتىپكە چۈشۈپ قالىدۇ" دېگەن مۇددىئا كۆزدە تۇتۇلغان بولسا، ئۇمۇ ئىبادەت قىلغان بولۇپ ھېسابلانمايدۇ. گەرچە ئۇ ناماز ئارقىلىق كۆرۈلگەن

مۇددىئاسىنى ھاسىل قىلالىغان تەقدىردىمۇ، ئىبادەتنىڭ ساۋابىغا ھەرگىز ئېرىشەلمەيدۇ.

ھەج مەسىلىسىمۇ دەل شۇنىڭغا ئوخشايدۇ. قانداقلا بىر كىشى ھەج قىلىشتا ماددىي، مەنىۋىي، روھىي، ئەخلاقىي، ئىجتىمائىي، جەھەتلەردە قولغا كېلىدىغان قوشۇمچە مەنپەئەتلەردىن قايسىدۇر بىرىنى ئۆزىگە مەقسەت قىلىۋالىدىكەن، ئۇ چاغدا ھەرگىزمۇ ھەج قىلغان بولمايدۇ. ئۇنىڭ قىلغان بۇ ئىبادىتىمۇ ئىبادەت بولۇپ ھېسابلانمايدۇ، چۈنكى، ھەر قانداق ئىبادەتنىڭ مەركىزى مەقسىتى پەرۋەردىگارى ئالدىدا ئۆزىنىڭ بەندىچىلىگىنى ئىپادىلەش ۋە شۇ ئارقىلىق ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى قولغا كەلتۈرۈشكە تىرىشىشتىن ئىبارەتتۇر. ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى قولغا كەلتۈرەلمىگەن ئادەم ئىبادەتنىڭ ھەقىقىي مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرالىغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. لېكىن، شۇنچە جاپا تارتىپ، ئىبادەت قىلىپمۇ ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئىرىشەلمىگەن كىشى گۇناھكار ئىبادەتنىڭ ئەسلى مەقسىتىنى زاپا قىلىۋېتىپ، ئېرىشكەن مېۋىسى توپىغا مەلەنگەن كىشىگە ئوخشايدۇ. شۇڭلاشقا شۇنى ئەستە چىڭ ساقلىشىمىز لازىمكى، ئىبادەتتە قولغا كېلىدىغان قوشۇمچە مەنپەئەتلەرنىڭ ھېچ بىرى ئىبادەتنىڭ ئەسلى مەقسىتى بولالمايدۇ. بىز بۇ يەرگە ھەج ئۈچۈن شۇنچە يىراق يەردىن كەلگەن ئىكەنمىز، چوقۇم ھەج قىلىشتىكى نىيىتىمىز پاك ھەم خالىس بولۇشى، پەقەت ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى كۆزلىگەن بولۇشى لازىم. خالىس نىيەت بىلەن ھەج قىلىپ، پەقەت بولمىغاندا مەغپىرەتكە بولىشىمۇ ئېرىشەلمىگەنلىك ئەڭ چوڭ ئۇتۇقتۇر. ئىنسانغا ئۇنىڭدىنمۇ چوڭ ئەجىر ۋە كاتتا مەرتىۋە ئاتا قىلىش ئاللاھنىڭ فەزلى، ئېھسانىغا باغلىق ئىش، ناۋادا ھەج ئارقىلىق ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىپ قالالسا، بىز ئۈچۈن ئۇنىڭدىنمۇ چوڭ بەخت - سائادەت بولمايدۇ. شۇڭلاشقا ئالدى بىلەن مېنىڭ

سەلەرگە قىلىدىغان تەۋسىيەم شۇكى، دىلىڭلارنى ئاساسى يوق پىكىر، تەسەۋۋۇرلاردىن پاك قىلىپ، پەقەت ھەجنىڭ ھەقىقىي مەقسىتىنىلا كۆزدە تۇتۇشقا تېرىشىڭلار.

مۇشۇ كۈنلەردە بەزىلەر ھەج توغرىلىق غەيرى، غەيرى پەلسەپە، پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇۋاتىدۇ، ئۇلارنىڭ قارىشىچە بولغاندا ھەجنىڭ ئاساسىي مەقسىتى ھەر يىلى بىر قېتىم مۇسۇلمانلاردا خەلقئارالىق چوڭ يىغىلىش ئۆتكۈزۈشتىن ئىبارەت ئىكەن. شەكسىزكى، خەلقئارالىق چوڭ يىغىلىش ئۆتكۈزۈشتىن قولغا كېلىدۇ، دەپ ئىنسان تەسەۋۋۇر قىلالىغان مەنپەئەتلەردىن نەچچە مىڭ ھەسسە كۆپ مەنپەئەتنى مۇشۇ ھەج ئارقىلىق ھاسىل قىلغىلى بولىدۇ. ئەمما ھەجنىڭ ئەسلى مەقسىتى ھەرگىزمۇ قانداقتۇر يىغىلىش ئۆتكۈزۈشلا ئەمەس. خۇددى شۇنىڭدەك ھەج قىلغاندا، ئەرەب زېمىنىنى زىيارەت قىلغىلى بولىدىكەن، ئەرەبلەرنىڭ تارىخى ئورۇنلىرىنى ساياھەت قىلغىلى بولىدىكەن، ئەرەب مەدەنىيىتى ۋە ئەنئەنە، ئورپ - ئادەتلىرى بىلەن تونۇشقىلى بولىدىكەن، دېگەنلەر كۆزدە تۇتۇلغان بولسا، ئۇ چاغدا بۇ ھەج زايىا قىلىنغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ، ھەج قىلىشتا مۇشۇلارغا ئوخشىغان قانداقلا بىر دۇنيالىق مەقسەت ئىنساننىڭ دىلىغا پۈكۈلىدىكەن، ناھىيەتتە ئۇ كىشى ھېچقانداق ئىبادەت قىلمىغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. شۇڭلاشقا نىيىتىڭلاردا خالىس ئاللاھقا ئىبادەت قىلىشتىن باشقا نەرسە بولماسلىقى لازىم. ”ھەج قىلىشتىن مەقسەت ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش، ئاللاھنىڭ ھوزۇرىدا بەندىچىلىگىمىزنى ئىزھار قىلىش“ دېگەننى ئىددىيەڭلاردا مەھكەم ساقلىشىڭلار لازىم.

ئەمدى ئىبادەتنىڭ بارلىق تۈرلىرى ۋە شەكىللىرىنى ئاللاھ تائالانىڭ مۇشۇ بىر ھەجگە مۇجەسسەملەشتۈرگەنلىكىنى ھەققىدە ئازراق توختالماقچىمەن. بىر كىشىنىڭ خالىس نىيەت بىلەن ھەج سەپىرىگە ئاتلانغانلىقىنىڭ ئۆزىلا ئۇنىڭ دۇنيالىقىنى

كۆزلىمىگە نىلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ، نەچچە مىڭ كىلومېتىرلىق مۇساپىنى سودا -
 تىجارەت، سەيلە - ساياھەت ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئاللاھنىڭ ئىبادىتىنى بىجا
 كەلتۈرۈش يولىدا، ئاللاھنىڭ رازىلىقىنى ئىزدەش يولىدا باسقانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.
 چۈنكى، ھەر قانداق بىر كىشى ھەجگە ئاتلىنىشتىن ئىلگىرى بىرىنچى بولۇپ، بالا -
 چاقا، ئائىلىسىدىن ئايرىلىدۇ، ئۇرۇق - تۇغقان، دوست، بۇرادەرلىرىدىن ئايرىلىدۇ، ئۆز
 كەسپىنى ۋە باشقا ئالاقە مۇناسىۋەتلىرىنى تاشلاشقا توغرا كېلىدۇ. دېمەك، ئاللاھنىڭ
 رازىلىقىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئاشۇ ئەزىز رىشتىلەرنىڭ ھەممىسىنى تاشلاپ
 ماڭىدۇ. شۇڭلاشقا ھەج قىلغان كىشى ھىجرەت قىلغاننىڭ ساۋابىغىمۇ ئىگە بولىدۇ.
 ھىجرەت قىلىشتىن قولغا كېلىدىغان بارلىق روھىي، ئەخلاقىي مەنپەئەتلەرنىڭ
 ھەممىسى تەبىئىي ھالدا ئۇ كىشىگە تەئەللۇق بولىدۇ. چۈنكى ھەج قىلغان
 كىشىنىڭ سالاھىيىتى ئاللاھنى دەپ ئائىلە، بالا - چاقىلىرىنى تاشلىغان كىشى
 بىلەن ئوخشاش بولىدۇ. مەككەگە كەلگەن ھاجىلارنىڭ ھەر خىل ئىبادەتلەر بىلەن
 شۇغۇللىنىدىغانلىقى ھەممىڭلارغا مەلۇم، مەسىلەن ناماز ئوقۇشتىن باشقا كەبىنى
 تاۋاپ قىلغىنىڭلاردا، ئاللاھقا ئۆزىنى ئاتىغاننىڭ ساۋابىغا ئېرىشىشىلەر، ھەجەر
 ئەسۋەدىنى سۆيگىنىڭلاردا گۇيا ئاللاھنىڭ ئايىغى ئاستىدىكى تاشقا سۆيگەندەك
 بولۇشىلەر، كەبە دەرۋازىسىغا ئېسىلغىنىڭلاردا خۇددى ئاللاھنىڭ دەرۋازىسىغا ئېسىلىپ
 دۇئا قىلىۋاتقاندەك بولۇشىلەر، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ساپا مەرۋىدە سەئىي قىلغىنىڭلاردا،
 ئاللاھنىڭ يولىدا جاپا تارتقانىڭ ئەجرىگە ئېرىشىشىلەر، شۇنداق قىلىپ، ئاللاھقا دۇئا
 قىلىش، بەيتۇلاھنى تاۋاپ قىلىش، ئاللاھنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش يولىدا جاپالىق
 ئىزدىنىش قاتارلىقلارنىڭ ساۋابى سىلەرگە تەئەللۇق بولىدۇ، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ھەج
 جەريانىدا مەككىدىن مىناغا، مىنادىن ئەرەفاتقا، ئەرەفاتتىن مۇزدەلپىگە، مۇزدەلپىدىن

يەنە مىناغا يۆتكىلىپ يۈرۈشتىن ئىبارەت بۇ رىيازەتلەرنىڭ ھەممىسى خۇددى جىھادقا ئوخشايدۇ. جىھاد قىلىدىغان كىشىمۇ ئائىلە ھەممە نەرسىنى تاشلاپ ئاز بولمىغان رىيازەتلەرنى چېكىدۇ، يول ئازابى، جىھاد مەيدانىدىكى جاپالىق تىرىكشىش قاتارلىق قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرىدۇ. ھەج پائالىيەتلىرىمۇ خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاپراق كېتىدۇ. شۇڭا سىلەر گۇيا ئاللاھ يولىدا جىھاد قىلغان كىشىنىڭ ساۋابىدەك ساۋابقا ھەقلىق بولىسىلەر. ئاندىن ھېيت كۈنى قۇربانلىقنىڭ ساۋابىغا ئىگە بولىسىلەر. دەل مۇشۇ سەۋەبتىن ھەج بارلىق ئىبادەتلەرنىڭ جۇغلانمىسى دەپ ئاتالغان. دۇنيادىكى ئىنسانلارنىڭ تاكى بۈگۈنگە قەدەر ئۆز ئىلاھلىرىغا چوقۇنۇپ ئورۇنداپ كېلىۋاتقان ئىبادەتلەرنىڭ ھەممە تۈرىنى ھەج ئىبادىتىدە ئۇچراتقىلى بولىدۇ، مۆمىنلەر بۇ ئىبادەتنى پەقەت يىگانە پەرۋەردىگارى ئۈچۈنلا ئورۇنلايدۇ. شۇڭلاشقا ھەج ھەممىدىن چوڭ ئىبادەت دەپ ئاتالغان. سىلەر بۇ ئارقىلىق مەغپىرەتكە سازاۋەر بولالساڭلارلا شۇنىڭ ئۆزى چوڭ غەلبە، ئەمما مەغپىرەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن ئەيىب، نۇقسانسىز ھەج قىلىش لازىم. ئەيىب، نۇقسانسىز ھەج قىلىش دېگەنلىك ھەج جەريانىدا ھەر خىل ناچار ئىللەتلەردىن ساقلىنىشىنى، غەيۋەت قىلىش، ئۆز ئارا تىللىشىش، جەڭگى - جېدەل قىلىش قاتارلىق ئىشلاردىن قەتئىي يىراقلىشىشىنى كۆرسىتىدۇ. ھەجىدە بىرلا ۋاقىتتا مىللىۋىلىدىغان ھاجىلار تەڭ ھەرىكەت قىلىدىغان بولغاچقا ھەر قانداق ئادەم ھەر خىل توسالغۇ قىيىنچىلىقلارغا يولۇققىدۇ، ئادەم كۆپ بولغانلىقتىن ئېغىر دەرىجىدە قىستاقچىلىق بولىدۇ، ھەممەيلەن تېزراق ئۆتۈپ كېتىشنىڭ غېمىدە بولىدۇ، بۇنداق ۋەزىيەتتە ئىختىيارسىز ھالدا كىشىلەر ئۆز ئارا سۈركىلىشىدىغان، بىر - بىرىگە تاسادىپىي ئازار يەتكۈزۈپ قويدىغان ياكى ئۆز ئىشىنى ئۆزى قىلالماي قالىدىغان ئەھۋاللار يۈز بېرىپ تۇرىدۇ، شۇڭلاشقا ھەممەيلەن ئاچچىقلىنىشتىن ساقلىنىپ،

ئۆزىنى قاتتىق كونترول قىلىشى، ئامالنىڭ بېرىچە سەۋرچانلىق بىلەن ئىش تۇتۇپ، بىر - بىرىگە قارىتا قورساقى كەڭ، ئەيۇچان بولۇشى، ھەمدە باشقىلار تەرىپىدىن ئۆزىگە يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋرچانلىق بىلەن بەرداشلىق بېرىشى لازىم. "باشقىلاردىن ماڭا ئازار، كۈلپەت يەتسە، يەتسۇن، ئەمما مەندىن ھېچ كىشىگە يەتمسۇن" دېگەننى ئەستە چىڭ ساقلاپ، ئۇرۇش، جېدەلدىن قاتتىق ساقلىنىش لازىم. مانا بۇلار ئەيىب، نۇقسانىز ھەج قىلىشنىڭ ئەڭ تۆۋەن ئۆلچىمى. شۇڭلاشقا ئاللاھ تائالا قۇرئاندا:

﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾

﴿ھەج ئايلىرىدا ھەجگە نىيەت قىلغانلار شۇنىڭغا دىققەت قىلىشى كېرەككى، ھەج جەريانىدا شەھۋەتتىكى ئىش، ناچار قىلىق، جېدەل، ماجرالار سادىر بولماسلىقى لازىم﴾ دەپ تەكىتلىگەن.

ھەج جەريانىدىكى ئەڭ چوڭ ئىلاھىي ئىمتىھانمۇ دەل مۇشۇ جەھەتتىن ئېلىنىدۇ. كىمكى، ھەج جەريانىدا باشقىلاردىن ئۆزىگە يەتكەن كۈلپەتلەرگە سەۋر قىلماي، ئۇرۇش جېدەل قىلىپ، باشقىلارغا ئازار يەتكۈزىدىكەن، قىلغان ھەجنىڭ كۆپ بىر قىسىم ئەجرىنى زىيا قىلىۋەتكەن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. كىمكى، ئۆزىنىڭ ۋاقتىنى قۇرۇق گەپ، ئۇرۇنسىز ئىشلارغا بۇزماستىن، ئاللاھنى كۆپ زىكر قىلىش بىلەن ئۆتكۈزىدىكەن، پەزىلەتلىك ھەج قىلغان بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ھەج جەريانىدا باشقىلارنىڭ يامان گېپىنى قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن ھەتتا دۇنيانىڭ گېپىنى كۆپ قىلىشمۇ ھەجنىڭ ساۋابىنى كېمەيتىۋېتىدۇ. شۇڭلاشقا دەرىجىسى يۇقىرى، پەزىلەتلىك ھەج قىلماقچى بولغانلار چوقۇم ۋاقتىنى چىڭ تۇتۇپ، ئاللاھنى كۆپ زىكر قىلىش بىلەن ئۆتكۈزۈشى، ناماز ئوقۇش ۋە قۇرئان تىلاۋەت قىلىش، ئاللاھنىڭ دىنىنى تەشۋىق قىلىپ، ناچار ئىللەتلەردىن توسىدىغان، باشقىلارنى ياخشىلىققا ئۈندەيدىغان

ئىشلار بىلەن ئۆتكۈزۈشى لازىم. ناۋادا سىلەر ھەج جەريانىدىكى ۋاقتىڭلارنى مانا شۇنداق ئىشلارغا سەرپ قىلالساڭلار ئىنشائاللاھ، قىلغان ھەجىڭلار ناھايىتىمۇ پەزىلەتلىك ھەج بولىدۇ. سىلەر كاتتا ئەجىرگە ئېرىشىسىلەر.

ئەمدى ھەجنىڭ قوشۇمچە مەنپەئەتلىرى ھەققىدە قىسقىچە توختىلىپ ئۆتمەكچىمەن. خۇددى ئىلگىرى سۆزلەپ ئۆتكىنىدەك ئاللاھ تائالا ئىنسانلارغا نۇرغۇنلىغان جەھەتلەردە پايدىسى تەگمەيدىغان بىرمۇ ئىبادەتنى پەرز قىلغان ئەمەس. ئىجتىمائىي جەھەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا ھەج مۇسۇلمانلاردا ئالەمشۇمۇل قېرىنداشلىق ھەم باراۋەرلىك تۇيغۇسىنى يېتىلدۈرىدۇ، مەككە فەتىھى قىلىنغان كۈنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام كەبىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا ئۆزە تۇرۇپ: «ئى قورەيش ئەھلى! ئاللاھ جاھىلىيەتنىڭ شۇملۇقلىرىنى سىلەردىن كۆتۈرۈۋەتتى. ئەمدى بۇ يەردە ئائىلە، نەسەب ئۈچۈن، قەبىلە، مىللەت ئۈچۈن ھېچقانداق ئىمتىياز ۋە ھېچقانداق ئىپتىخارلىق ئورۇن يوق. ئەرەبلەر ئەجەملەردىن، ئەجەملەر ئەرەبلەردىن ئەۋزەل ئەمەس. ئەۋزەللىك پەقەتلا تەقۋالىقتا، بىلىپ قويۇڭلاركى، سىلەر ھەممىڭلار تۇپراقتىن يارىتىلغان ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەۋلادلىرى» دەپ ئېلان قىلغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ خۇتبىسى دەل مۇشۇ ھەرەمدە سۆزلەنگەن بولغاچقا، ئىنسانلارنىڭ باراۋەرلىكى، ئاق تەنلىكنىڭ قارا تەنلىكتىن، قارا تەنلىكنىڭ ئاق تەنلىكتىن ئەۋزەل ئەمەسلىكى، بۇ يەرگە كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىدا نە ھاكىم، نە مەھكۇم نە باي، نە غېرىبىنىڭ يوقلۇقى، جۈملىدىن ھەممەيلەننىڭ ئوخشاشلا ئىنسان ئىكەنلىكى ھەممىدىن بەكرەك دەل مانا بۇ ھەرەمدە ئىپادىلىنىدۇ. بۇ يەرگە كېلىدىغان ھەر قانداق ئىنسان مەيلى ئۇ ئافرىقىدىن ياكى ئامېرىكىدىن كېلىۋاتقان بولسۇن، مەيلى ئاسىيانىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاق، يايلاقلىرىدىن ياكى ياۋرۇپانىڭ يېراق ساھىلىلىرىدىن

كېلىۋاتقان بولسۇن، مىقاتقا يېتىپ كەلگەن ھامانلا ئۆزىنىڭ مىللىي كىيىملىرىنى سېلىپ تاشلاپ بېھرام باغلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن كىيىم - كىچەكنىڭ ئوخشاماسلىقىدىكى مىللىي پەرق يوقالغان بولىدۇ. بارلىق ھاجىلارنىڭ ئوخشاش بىر خىلا كىيىم بىلەن ھەج قىلىشى پەيدا قىلىدىغان مۇسۇلمانلاردىكى بىرلىك تۇيغۇسىنى باشقا ھەر قانداق تەدبىر پەيدا قىلالمايدۇ. بۇ خىل بىرلىك تۇيغۇسى نۇتۇق سۆزلەش ياكى يىغىلىشلارنى ئۇيۇشتۇرۇش بىلەن ئەمەس، دەل مانا بۇ بېھرام باغلاش بىلەن (يەنى مىليونلىغان ھاجىلارنىڭ مىقاتتىن ئۆتۈشتىن ئىلگىرى بىرلا ۋاقىتتا مىللىي كىيىملىرىنى سېلىپ تاشلاپ، ئۇچىسىغا ئوخشاش بىر خىلا رەخت ئورىشى بىلەن) ۋۇجۇدقا كېلىدۇ. بېھرام باغلاش يالغۇز ئالەمشۇمۇل قېرىنداشلىقنىلا ئەمەس، بەلكى يەنە ئالەمشۇمۇل باراۋەرلىكنىمۇ پەيدا قىلىدۇ. پادىشاھ، ۋەزىر، رەئىس، مىنىستىر، گېنېرال، خوجايىن ياكى قۇل بولۇشتىن قەتئىي نەزەر ھەممەيلى بىلەن ھەج ئۈچۈن بەلگىلەنگەن مۇشۇ كىيىمنى كەيمسە بولمايدۇ. ھەممەيلى بىلەن ئوخشاشلا بەلنىڭ ئاستىغا بىر پارچە ۋە ئۈستىگە بىر پارچە رەخت ئورايىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق پەرق قالمايدۇ. ئاللاھنىڭ ھوزۇرىغا قەدەم قويغان ھەر بىر كىشىنىڭ ئاللاھقا بەندە بولۇشتىن باشقا سالاھىيىتى بولمايدۇ. بۇنداق باراۋەرلىككە دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدىن مىسال تاپقىلى بولمايدۇ. دۇنيادىكى ھەر قانداق بىر دىن ياكى ھەر قانداق بىر ئىجتىمائىي پائالىيەت ھەرگىزمۇ ئىنسانلارنى ئوخشاش بىرلا ۋاقىتتا بۇنداق باراۋەر ئورۇنغا توپىلايدىغان خۇسۇسىيەتكە ئىگە ئەمەس. بۇ پەقەت ھەجگىلا مەنسۇپ ئۆزگىچە خۇسۇسىيەت. ھېچقانداق ئىنسان بارلىق كىشىلەرنى ئوخشاش بىر ماقامغا جەم قىلىپ، ئۇلار ئارىسىدا بۇنداق كامىل باراۋەرلىكنى پەيدا قىلالايدىغان تەدبىرنى ئوتتۇرىغا قويالغان ئەمەس ھەم قويالمايدۇ. بۇ ھەقتە پىكىر يۈرگۈزگەن ھەر

قانداق بىر ئادەم ئۇنىڭ دەل ئاللاھنىڭ ئاجايىپ ھېكمىتىنىڭ نەتىجىسىدىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى ئاسانلا بايقىيالايدۇ. مەن ئىسلام تارىخىدىن كىچىككىنە بىر مىسالنى سۆزلەپ ئۆتەي:

ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ خەلىپىلىك دەۋرىدە، غەسسان قەبىلىسىنىڭ پادىشاھى جەبلە ئىبنى ئەيھەم ھەج ئۈچۈن كەبىنى تاۋاپ قىلىۋاتقىنىدا، بىر سەھرالىق ئەرەب ئۇنىڭ ئېھرامغا دەسسەپ سالىدۇ. بۇنىڭدىن غەزەپلەنگەن پادىشاھ ئۇنى بىر تەستەك سالىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ سەھرالىق ئەرەب ئەرز قىلىپ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ قېشىغا بارىدۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ئىشنىڭ تەپسىلاتىنى ھەر ئىككەيلەندىن تەڭ ئاڭلىغاندىن كېيىن، بۇ سەھرالىق ئەرەبىنى ئۆزىنى بىر تەستەك سالغان پادىشاھنىمۇ بىر تەستەك ئۇرۇپ ئىنتىقامىنى ئېلىشقا بۇيرۇيدۇ. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ بۇ ئارقىلىق گويا، ھەجگە كېلىپمۇ، تېخىچە شاھلىق تۇيغۇسىدىن ئايرىلمىغان، ئۆزىنى سەھرالىق ئەرەبتىن ئۈستۈن ئورۇندا دەپ ھېس قىلغان مەغرۇر پادىشاھنى ئەدەبلەپ قويماقچى بولىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ھەرەمگە كىرگەن ھەر قانداق كىشى ئەنە شۇنداق قىستىلىپ، ئورۇلۇپ، سوقۇلۇپ كىرىدۇ ۋە يەنە شۇنداق ئۇرۇلۇپ، سوقۇلۇپ ھەرەمدىن چىقىدۇ. مەيلى پادىشاھ، ھۆكۈمدار ياكى دۆلەت رەئىسى بولسۇن ھېچ كىشىگە مەجبۇر يول ئېچىپ بېرىلمەيدۇ، ناۋادا يول ئېچىپ بىرىلىدىكەن چوڭ گۇناھ ئۆتكۈزگەن بولىدۇ.

ئۇنىڭدىن باشقا يەنە دۇنيانىڭ ھەر قانداق بىر يېرىدە، ھەر قانداق دۆلەت، ھەر قانداق بىر مىللەت ئارىسىدا بۇنداق چوڭ خەلقئارالىق يىغىلىشنى ئۇچراتقىلى بولمايدۇ، مىڭلاپ يىللار ئۆتكەن مانا بۇگۈنكى كۈندە ئەمدى تېخى ئىنسانلار "مىللەتلەر پارتىيىسى"، "بىرلەشكەن مىللەتلەر تەشكىلاتى" دېگەندەك تەسەۋۋۇرلارنى ئوتتۇرىغا

قوبالدى. ئەمما مەيلى ئۇ “دۇنياۋىي مىللەتلەر پارتىيىسى” بولسۇن، ياكى ھازىرقى “بىرلەشكەن مىللەتلەر تەشكىلاتى” (يەنى، ب م ت) بولسۇن، ئۇلارنىڭ خەلقئارالىق يىغىلىشلىرى بىلەن ھەجىدىكى خەلقئارالىق يىغىلىش ئوتتۇرىسىدا يەنىلا ئاسمان زېمىن پەرقىنىڭ بارلىغىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ. چۈنكى “بىرلەشكەن مىللەتلەر تەشكىلاتى” نىڭ خەلقئارالىق يىغىلىشلىرىغا قاتنىشىدىغانلار ئۆز ئارا مەنپەئەت كۆرىشى قىلىدىغان سىياسىي رەھبەرلەر، مىللەت ۋەكىللىرى ۋە ھۆكۈمران ئەربابلاردىن تەشكىل تاپىدۇ. بۇنداق يىغىلىشنى خەلقئارا يىغىلىش دېگەندىن كۆرە ھۆكۈمدارلار يىغىلىشى دېگەن تۈزۈكرەك، ھەقىقىي مەنىسى بىلەن ئېيتقاندا، خەلقئارالىق يىغىلىش دەپ، ھەجىدىكى يىغىلىشنى دېسە بولىدۇ، دۇنيانىڭ ھەممىلا يېرىدىن كەلگەن ھەر خىل مىللەت كىشىلىرى ئۆزلىكىدىن بىر يەرگە توپلىشىپ، بىرلىكتە ھەر خىل ئىجتىمائىي ئىبادەتلەرنى ئورۇنلايدۇ. خەلق ۋەكىللىرى، سىياسەتچى، ھۆكۈمران ئەربابلار، پارلامنت ئەزالىرى ئەمەس، بەلكى ئاددىي پۇقرالار قاتنىشىدىغان بۇنداق ئۇلۇغ خەلقئارالىق يىغىلىشنى بۇ مۇقەددەس زېمىندىن باشقا يەردە ھەرگىز ئۇچراتقىلى بولمايدۇ.

ئاخىرىدا سىلەرگە دەيدىغان سۆزۈم شۇكى، ئىسلام دۇنياسىغا نىسبەتەن كەبىنىڭ مىسالى خۇددى ئىنساننىڭ جىسمىدىكى يۈرەككە ئوخشايدۇ. يۈرەك ئىنسان جىسمىدىكى بارچە تومۇرچىلاردىن قانلارنى ئۆزىگە تارتىپ، ئۇنى تازىلاپ، ساغلام شەكىلدە يەنە ئاشۇ تومۇرلارغا قايتۇرىدۇ. ئۈمىمەتنىڭ جىسمىغا نىسبەتەن مۇقەددەس كەبىمۇ ئەنە شۇنداق رول ئوينايدۇ. ئۇ ھەر يىلى دۇنيانىڭ ھەر يەر، ھەر تەرەپلىرىدىن كىشىلەرنى ئۆزىگە تارتىپ، ئۇلارنىڭ گۇناھلىرىنى تازىلاپ، مېچەز، ئەخلاقىنى ھەر خىل ئىللەتلەردىن پاكلايدۇ، ئۇلارغا يېڭىدىن ھاياتى كۈچ بەخشى ئىتىپاقى يەنە كەلگەن

جايلىرىغا ئۇزىتىپ قويىدۇ. مانا بۇ يۈرەك ھەرىكەتلىنىپلا تۇرىدىكەن دۇنيادىكى ھەر قانداق بىر كۈچ ئىسلامنى يوقۇتۇپ تاشلىيالمىدۇ. بۇ پائالىيەت ھەر يىلى مۇسۇلمانلارنى بىر يەرگە جەم قىلىپ، بەلگىلىك مۇددەتكىچە بىر مەزگىل بىرلىكتە ھايات كەچۈرگۈزىدۇ، ھەر خىل ئىبادەتلەرنى بىرلىكتە ئادا قىلدۇرۇش ئارقىلىق ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىغا يېڭىچە ئىسلامىي ھېس، يېڭىچە پائالىيەت روھى بەخش ئېتىدۇ. يۈرىكى ھەرىكەتلىنىپ تۇرىدىغان ئىنسان ئۆلمىگەن بولىدۇ. ھەج پائالىيىتىمۇ دەل ئەنە شۇنداق ئىسلام دىنىنىڭ قەلب ھەرىكىتىدۇر، پۈتۈن جىسمىدىكى قانلارنى ئۆزىگە تارتىپ، تازىلاپ، ساغلاملاشتۇرۇپ يەنە ئورنىغا قايتۇرىدىغان قەلب دولقۇنىدۇر. ئىسلام دىنى ئىنشائاللاھ، تاكى قىيامەتكە قەدەر ئۆزىنىڭ ھاياتىي كۈچىنى ساقلاپ قالىدۇ. دۇنيادىكى ھەر قانداق بىر كۈچ ھەر قانچە قىلىپمۇ ئۇنى يوقىتىۋەتمەيدۇ.